

РЕГЛАМЕНТ (ЄУ) №1169/2011 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ

від 25 жовтня 2011 року

про надання споживачам інформації про харчову продукцію, яким вносяться зміни до Регламентів (ЄС) № 1924/2006 та (ЄС) № 1925/2006 Європейського Парламенту та Ради та скасовуються Директива Комісії 87/250/ЄЕС, Директива Ради 90/496/ЄЕС, Директива Комісії 1999/10/ЄС, Директива 2000/13/ЄС Європейського Парламенту і Ради, Директиви Комісії 2002/67/ЄС та 2008/5/ЄС та Регламент Комісії (ЄС) № 608/2004

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу і, зокрема, його статтю 114,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського комітету з економічних та соціальних питань ⁽¹⁾,

Діючи відповідно до звичайної законодавчої процедури ⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Стаття 169 Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС) встановлює, що Європейський Союз має сприяти досягненню високого рівня захисту споживачів через реалізацію заходів, які він затверджує згідно зі статтею 114 зазначеного договору.
- (2) Вільний рух безпечних і здорових харчових продуктів є істотним аспектом внутрішнього ринку і є важливим чинником забезпечення здоров'я і добробуту громадян та задоволення їхніх соціальних та економічних інтересів.
- (3) Для досягнення високого рівня захисту здоров'я споживачів та гарантування їхніх прав на одержання інформації, слід забезпечити належну поінформованість споживачів про продукти харчування, які вони споживають. На вибір споживачами продуктів харчування можуть впливати, серед іншого, міркування стосовно здоров'я, економічні, природоохоронні, соціальні та етичні міркування.
- (4) Відповідно до Регламенту (ЄС) № 178/2002 Європейського Парламенту і Ради від 28 січня 2002 року, яким встановлюються загальні принципи і вимоги законодавства про харчову продукцію, створюється Європейське управління з безпеки харчових продуктів та встановлюються процедури з питань безпеки харчових продуктів ⁽³⁾, загальний принцип законодавства про харчову продукцію полягає у наданні споживачам основи для здійснення ними

поінформованого вибору харчових продуктів, які вони споживають, та запобіганні поширенню будь-яких практик, за яких споживачі можуть бути введені в оману.

- (5) Директива 2005/29/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 11 травня 2005 року про нечесні комерційні практики у відносинах між підприємствами та споживачами на внутрішньому ринку ⁽⁴⁾ охоплює певні аспекти інформування споживачів в частині запобігання введенню споживачів в оману та замовчуванню інформації. Загальні принципи нечесних комерційних практик мають встановлюватися конкретними правилами надання споживачам інформації про харчову продукцію.
- (6) Правила ЄС про етикетування харчових продуктів, які поширюються на всі види харчової продукції, встановлені Директивою 2000/13/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 20 березня 2000 року про зближення законодавства держав-членів, яким регулюється етикетування, представлення та рекламування харчових продуктів ⁽⁵⁾. Більшість положень цієї Директиви були запроваджені ще в 1978 році і тому мають бути оновлені.
- (7) Директива Ради 90/496/ЄЕС від 24 вересня 1990 року про етикетування харчових продуктів у частині зазначення поживних властивостей продуктів ⁽⁶⁾ встановлює правила формування змісту і подання інформації про поживні властивості попередньо упакованих харчових продуктів. Згідно з цими правилами включення інформації про поживні властивості харчових продуктів є добровільним, за винятком випадків, коли на етикетці містяться твердження про їх харчову цінність. Більшість положень зазначеної Директиви були розроблені ще в 1990 році і тому їх слід оновити.
- (8) Загальні вимоги до етикетування встановлені низкою положень, дія яких за певних обставин поширюється на всі продукти харчування або на певні їх категорії. Крім того, існує ряд окремих правил, дія яких поширюється на певні харчові продукти.
- (9) Попри те, що раніше встановлені цілі та основні складові існуючого законодавства про етикетування залишаються чинними, існує необхідність раціоналізувати законодавство для полегшення його виконання та кращої зрозумілості для зацікавлених осіб,

⁽¹⁾ ОВ С 77, 31.3.2009, С. 81

⁽²⁾ Позиція Європейського Парламенту від 16 червня 2010 року (ОВ С 236 Е, 12.8.2011, С. 187) та позиція Ради, прийнята у першому читанні 21 лютого 2011 року (ОВ С 102 Е, 2.4.2011, С. 1). Позиція Європейського Парламенту від 6 липня 2011 року (ще не опублікована в Офіційному віснику) та рішення Ради від 29 вересня 2011 року

⁽³⁾ ОВ L 31, 1.2.2002, С. 1

⁽⁴⁾ ОВ L 149, 11.6.2005, С. 22

⁽⁵⁾ ОВ L 109, 6.5.2000, С. 29

⁽⁶⁾ ОВ L 276, 6.10.1990, С. 40

а також модернізувати його для врахування змін, що відбуваються у сфері інформації про харчові продукти. Цей Регламент слугуватиме як інтересам внутрішнього ринку завдяки спрощенню законодавства, забезпеченню правової певності та полегшенню адміністративного тягаря, так і інтересам громадян, які виграють від запровадження вимог до чіткості, розбірливості та повноти інформації на етикетках харчових продуктів.

- (10) Широкий загал зацікавлений в існуванні зв'язку між харчуванням і здоров'ям та можливості вибирати ті продукти харчування, які задовольняють потреби окремого громадянина. Біла книга Комісії від 30 травня 2007 року, присвячена Європейській стратегії вирішення питань харчування, надмірної ваги, ожиріння та здоров'я людини («Біла книга Комісії») зазначає, що включення інформації про харчову цінність на етикетках харчових продуктів є важливим способом інформування споживачів про склад харчових продуктів та надання їм допомоги у здійсненні поінформованого вибору харчових продуктів. Повідомлення Комісії від 13 березня 2007 року під назвою «Стратегія політики ЄС у сфері захисту споживачів на 2007-2013 р.р. – надання споживачам більших повноважень, підвищення рівня добробуту споживачів та дієвий захист споживачів» наголошує на тому, що уможливлення здійснення споживачами поінформованого вибору надзвичайно важливе як для забезпечення дієвої конкуренції, так і для підвищення рівня добробуту споживачів. Обізнаність з базовими принципами харчування та наявність необхідної інформації про харчову цінність на етикетках харчових продуктів є важливими чинниками уможливлення здійснення споживачами такого поінформованого вибору. Просвітні та інформаційно-роз'яснювальні кампанії є важливим механізмом поліпшення розуміння споживачами інформації про харчові продукти.
- (11) Для підвищення правової певності та забезпечення обґрунтованості та послідовності примусового виконання положень законодавства, убагацьється доцільним скасувати Директиви 90/496/ЄЕС та 2000/13/ЄС та замість них прийняти єдиний регламент, який би забезпечував певність для споживачів та інших зацікавлених осіб і полегшував адміністративний тягар.
- (12) Задля зрозумілості вбачається доцільним скасувати і включити в цей Регламент інші горизонтальні акти, а саме: Директиву Комісії 87/250/ЄЕС від 15 квітня 1987 року про включення інформації про міцність в об'ємних відсоткових частках на етикетках алкогольних напоїв, призначених для продажу кінцевим споживачам ⁽¹⁾, Директиву Комісії 1999/10/ЄС від 8 березня 1999 року, якою встановлюються відхилення від вимог статті 7 Директиви Ради 79/112/ЄЕС в частині етикетування харчових продуктів ⁽²⁾, Директиву Комісії 2002/67/ЄС від 18 липня 2002 року про етикетування харчових продуктів, що містять хінін та кофеїн ⁽³⁾, Регламенту Комісії (ЄС) № 608/2004 від 31 березня 2004 року про етикетування харчових продуктів та харчових інгредієнтів з добавками фітостеролів, складних ефірів

фітостеролів, фітостанолів та/або ефірів фітостанолів ⁽⁴⁾ та Директиви Комісії 2008/5/ЄС від 30 січня 2008 року про обов'язкове зазначення на етикетках певних харчових продуктів інформації про певні властивості, які не вказані у Директиві 2000/13/ЄС Європейського Парламенту і Ради ⁽⁵⁾.

- (13) Існує необхідність встановити єдині визначення, принципи, вимоги та процедури з метою формування чіткої бази та спільної основи для заходів з управління інформацією про харчові продукти як на рівні Європейського Союзу, так і на національному рівні.
- (14) Щоб додержуватися всебічного та еволюційного підходу до формування інформації, що надається споживачам і стосується харчових продуктів, які вони споживають, має існувати законодавство про інформацію про харчові продукти, що встановлює загальні і конкретні правила та широке визначення інформації про харчові продукти, яка повідомляється іншими засобами на додачу до етикеток.
- (15) Правила Європейського Союзу мають поширюватися лише на підприємства, концепція створення і функціонування яких передбачає постійний характер роботи та певний рівень організації. Така господарська діяльність як разова обробка та доставка харчових продуктів, обслуговування клієнтів у сфері громадського харчування та продаж харчових продуктів приватними особами, наприклад, під час проведення добродійних заходів або ярмарків чи інших публічних заходів на рівні місцевих територіальних громад, не має підпадати під дію цього Регламенту.
- (16) Законодавство про інформацію про харчові продукти має забезпечувати достатню гнучкість для уможливлення задоволення інформаційних вимог споживачів, що змінюються, та рівновагу між захистом внутрішнього ринку та відмінностями у сприйнятті інформації споживачами в різних державах-членах.
- (17) Основне міркування, що лежить в основі встановлення вимоги щодо надання обов'язкової інформації про харчові продукти, полягає в тому, що споживач має бути спроможний визначити найбільш підходящий для нього спосіб використання харчових продуктів і вибирати харчові продукти, керуючись власними потребами у харчуванні. Тому оператори харчової галузі мають сприяти забезпеченню доступності такої інформації для осіб з порушеннями функцій зору.
- (18) Для забезпечення можливості адаптації законодавства про інформацію про харчові продукти до потреб споживачів в інформації, що змінюється, будь-які міркування стосовно обов'язкового характеру тієї чи іншої інформації про харчові продукти мають також враховувати існуючу зацікавленість більшості споживачів у розкритті певної інформації.
- (19) Водночас, мають встановлюватися, якщо необхідно, лише нові вимоги щодо обов'язкового характеру інформації про харчові продукти, виходячи з принципів субсидиарності, пропорційності та сталості.

⁽¹⁾ ОВ L 113, 30.4.1987, р. 57

⁽²⁾ ОВ L 69, 16.3.1999, С. 22

⁽³⁾ ОВ L 191, 19.7.2002, С. 20

⁽⁴⁾ ОВ L 97, 1.4.2004, С. 44

⁽⁵⁾ ОВ L 27, 31.1.2008, С. 12

- (20) Законодавство про інформацію про харчові продукти має забороняти використання інформації, що може ввести споживача в оману, особливо у частині властивостей і характеристик харчових продуктів та наслідків їх споживання, а також в частині приписування харчовим продуктам лікувальних властивостей. Щоб бути дієвою, ця заборона має поширюватися також на рекламування та представлення (презентацію) харчових продуктів.
- (21) Щоб запобігти фрагментації правил, що встановлюють обов'язки операторів харчової галузі в частині інформації про харчові продукти, убачається доцільним уточнити обов'язки операторів харчової галузі у даній сфері. Таке уточнення має здійснюватися відповідно до обов'язків операторів по відношенню до споживачів, на які посилається стаття 17 Регламенту (ЄС) № 178/2002.
- (22) Слід скласти перелік усієї обов'язкової інформації, яка в принципі має повідомлятися стосовно всіх продуктів харчування, призначених для кінцевих споживачів та підприємств громадського харчування. У цьому переліку має бути зазначена інформація, повідомлення якої є обов'язковим згідно з чинним законодавством ЄС вже сьогодні.
- (23) Для врахування подій і змін, що відбуваються у сфері інформації про харчові продукти, необхідно передбачити положення, які б уповноважували Європейську Комісію поширювати інформацію про певні особливі характеристики харчових продуктів альтернативними засобами. Консультації із зацікавленими особами мають сприяти своєчасному і цільовому перегляду вимог до інформації про харчові продукти.
- (24) У разі використання у виробництві харчових продуктів та їх вмісту у цих харчових продуктах, певні інгредієнти або інші речовини або продукти (такі як технологічні добавки) можуть спричинити в деяких людей алергію або непереносимість. При цьому деякі види алергії та непереносимості становлять небезпеку здоров'ю цих людей. Тому важливо, щоб споживачам, особливо тим, які потерпають від алергії та непереносимості, надавалася інформація про вміст у продуктах харчування харчових добавок, технологічних добавок та інших речовин чи продуктів, які, як свідчать дані проведених наукових досліджень, спричиняють алергію чи непереносимість, так щоб споживачі могли зробити поінформований вибір безпечних для них продуктів.
- (25) Щоб інформувати споживачів про вміст у харчових продуктах синтетичних наноматеріалів, убачається доцільним сформулювати формальне визначення синтетичних наноматеріалів. Враховуючи те, що харчові продукти, що містять або складаються з синтетичних наноматеріалів, можуть бути новими харчовими продуктами, підходяща законодавча база такого визначення має розглядатися у контексті майбутнього перегляду Регламенту (ЄС) № 258/97 Європейського Парламенту і Ради від 27 січня 1997 року про нові харчові продукти та інгредієнти нових харчових продуктів ⁽¹⁾.
- (26) Інформація на етикетках харчових продуктів має бути чіткою і зрозумілою, щоб допомогти тим споживачам, які хочуть зробити краще поінформований вибір харчових продуктів. Проведені дослідження свідчать, що розбірливість є важливим чинником максимізації можливості впливу інформації на етикетках на аудиторію, і що нерозбірливість інформації на етикетках є однією з основних причин незадоволення споживачів етикетками харчових продуктів. Таким чином, слід розробити комплексний підхід для врахування всіх аспектів розбірливості, у тому числі шрифт, колір і контраст.
- (27) Для забезпечення надання інформації про харчові продукти необхідно проаналізувати всі шляхи постачання харчових продуктів споживачам включно з дистанційними способами реалізації харчових продуктів. Попри очевидність того, що будь-який харчовий продукт, що реалізується дистанційно, має задовольняти ті ж самі вимоги до інформації, які встановлено по відношенню до харчових продуктів, які реалізуються у традиційних магазинах, необхідно уточнити, що відповідна обов'язкова інформація про харчові продукти, що реалізуються дистанційно, має бути доступною до того, як продукти вже куплено.
- (28) Технологія заморожування харчових продуктів суттєво розвивалася протягом останніх десятиріч і сьогодні широко застосовується для поліпшення обігу товарів на внутрішньому ринку ЄС та для зменшення ризиків для безпеки харчових продуктів. Однак, заморожування та подальше розморожування певних харчових продуктів, особливо м'ясних і рибних продуктів, обмежує можливість їх подальшого використання і можливо навіть впливає на їхню безпеку, смакові та фізичні властивості. Існують також продукти, наприклад, вершкове масло, на які заморожування і розморожування не має такого впливу. Тому кінцевий споживач має бути належним чином поінформований, якщо харчовий продукт був розморожений.
- (29) Країна та місце походження харчового продукту мають зазначатися завжди, коли відсутність такої інформації може ввести споживачів в оману щодо фактичної країни чи місця походження даного харчового продукту. У всіх випадках країна і місце походження харчового продукту повинні вказуватися у спосіб, що не призводить до обману споживача, із застосуванням чітко визначених критеріїв, які забезпечують рівні умови для всіх представників галузі і покращують розуміння споживачами інформації, що стосується країни і місця походження харчового продукту. Ці критерії не повинні застосовуватися до позначок, що стосуються назви та адреси оператора харчової галузі.
- (30) У деяких випадках оператори харчової галузі можуть захотіти вказувати походження харчового продукту в добровільному порядку для привернення уваги споживачів до якісних характеристик продукту. Такі позначки також мають задовольняти узгоджені критерії.
- (31) Сьогодні в Європейському Союзі зазначення походження є обов'язковим для яловичини і продукції з

⁽¹⁾ ОВ L 43, 14.2.1997, С. 1

яловичини ⁽¹⁾. Запровадження цієї вимоги стало наслідком кризи, спричиненої спалахом захворювання на коров'ячий сказ, і породило певні очікування з боку споживачів. Результати проведеної Європейською Комісією оцінки впливу підтверджують, що предметом найбільшого занепокоєння споживачів є походження м'яса. На території ЄС споживається чимало й іншого м'яса – свинини, баранини, козлятини та м'яса птиці. Тому убачається доречним запровадити вимогу щодо обов'язкового повідомлення інформації про походження й стосовно цих продуктів. Конкретні вимоги до інформації про походження можуть різнитися за категоріями м'яса з урахуванням особливостей видів тварин. Правила, якими встановлюються такі вимоги, можуть різнитися за категоріями м'яса і повинні враховувати принцип пропорційності і той адміністративний тягар, який вони покладають на операторів харчової галузі та контролюючі органи.

- (32) Положення про повідомлення обов'язкової інформації про походження харчових продуктів розроблялися із застосуванням вертикального підходу, наприклад, для меду ⁽²⁾, фруктів та овочів ⁽³⁾, риби ⁽⁴⁾, яловичини та продуктів з яловичини ⁽⁵⁾, оливкової олії ⁽⁶⁾. Існує потреба дослідити можливість поширення вимоги щодо обов'язкового позначення походження на етикетках і на інші продукти. Тому вбачається доцільним надіслати Комісії запит на підготовку звітів стосовно таких категорій харчової продукції: м'ясо інших тварин, що не згадувалися в попередньому пункті (тобто не яловичина, свинина, баранина, козлятина, м'ясо птиці); молоко; молоко як інгредієнт молочних продуктів; м'ясо, що використовується як інгредієнт; неперероблені харчові продукти; продукти, що складаються з одного інгредієнта; інгредієнти, вміст яких перевищує 50% маси продукту. З огляду на особливу важливість інформації про походження молока аналітичний звіт Комісії по цьому продукту має бути підготовлений якнайшвидше. На основі висновків у цьому звіті Комісія може подати пропозиції про внесення змін і доповнень до відповідних положень законодавства ЄС або, за доцільності, започаткувати нові секторальні ініціативи.
- (33) Непреференційні правила походження встановлені Регламентом Ради (ЄС) № 2913/92 від 12 жовтня 1992 року, яким запроваджується Митний кодекс Співтовариства ⁽⁷⁾, та положеннями про його впровадження, які містяться у Регламенті Комісії (ЄС)

№ 2454/93 від 2 липня 1993, що встановлює положення з впровадження Регламенту Ради (ЄС) № 2913/92, яким запроваджується Митний кодекс Співтовариства ⁽⁸⁾. Країни походження харчових продуктів визначатимуться за цими правилами, з якими добре обізнані оператори ринку харчових продуктів та адміністративні органи харчової галузі, що має полегшити їх застосування.

- (34) Інформація про поживні властивості харчових продуктів стосується інформації про їх енергетичну цінність та вміст певних поживних речовин. Вимога щодо обов'язкового зазначення інформації про поживні властивості на упаковці харчових продуктів покликана допомогти у впровадженні заходів, передбачених політикою охорони здоров'я, що можуть включати надання науково обґрунтованих рекомендацій для просвіти широкого загалу з питань харчування та на підтримку поінформованого вибору харчових продуктів споживачами.
- (35) Щоб полегшити порівняння по-різному розфасованих харчових продуктів, доцільно зберегти існуючу вимогу щодо обов'язкового інформування споживачів про поживну цінність 100 г. чи 100 мл. продукту та, за доцільності, дозволити вказувати додаткову інформацію про порції продуктів. Таким чином, у тих випадках, коли харчові продукти попередньо розфасовані, і окремі їх порції чи одиниці споживання визначені, слід дозволити вказувати інформацію про поживну цінність порції чи одиниці споживання на додачу до інформації про поживну цінність 100 гр. чи 100 мл. продукту. Більш того, для надання споживачам порівнянних показників поживної цінності порцій чи одиниць споживання продуктів, Комісії слід надати повноваження щодо прийняття правил, якими регулюватиметься те, як саме мають виражатися показники поживної цінності порції чи одиниці споживання певних категорій харчових продуктів.
- (36) У Білій книзі Комісії наголошується про важливість вмісту у харчових продуктах певних поживних речовин, таких як насичені жири, цукри або натрій, для здоров'я населення. Тому убачається доцільним поширити дію вимоги щодо обов'язкового надання інформації про поживні властивості на ці поживні речовини.
- (37) Оскільки одна з цілей прийняття даного Регламенту полягає у наданні кінцевому споживачеві основи для здійснення поінформованого вибору харчових продуктів, важливо забезпечити простоту розуміння ним інформації на етикетках. Відтак убачається доцільним використовувати на етикетках термін «сіль» замість відповідного терміну «натрій».
- (38) В інтересах забезпечення послідовності та цілісності законодавства ЄС добровільне надання інформації про поживні властивості на етикетках харчових продуктів має здійснюватися відповідно до положень Регламенту (ЄС) № 1924/2006 Європейського Парламенту і Ради від 20 грудня 2006 року про інформацію на продуктах харчування щодо харчової цінності та користі для здоров'я ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЄС) No 1760/2000 Європейського Парламенту та Ради від 17 липня 2000 р., яким встановлюється система ідентифікації та реєстрації великої рогатої худоби, та щодо маркування яловичини та продуктів із яловичини (ОВ L 204, 11.8.2000, С. 1)

⁽²⁾ Директива Ради 2001/110/ЄС від 20 грудня 2001 року стосовно меду (ОВ L 10, 12.1.2002, С. 47)

⁽³⁾ Регламент Комісії (ЄС) No 1580/2007 від 21 грудня 2007 року, яким встановлюються правила впровадження Регламентів Ради (ЄС) № 2200/96, (ЄС) № 2201/96 та (ЄС) № 1182/2007 у плодоовочевому секторі (ОВ L 350, 31.12.2007, С. 1)

⁽⁴⁾ Регламент Ради (ЄС) № 104/2000 від 17 грудня 1999 року про спільну організацію ринків рибної продукції та продуктів аквакультури (ОВ L 17, 21.1.2000, С. 22).

⁽⁵⁾ Регламент (ЄС) № 1760/2000.

⁽⁶⁾ Регламент Комісії (ЄС) No 1019/2002 від 13 червня 2002 року про стандарти реалізації оливкової олії (ОВ L 155, 14.6.2002, С. 27).

⁽⁷⁾ ОВ L 302, 19.10.1992, С. 1

⁽⁸⁾ ОВ L 253, 11.10.1993, С. 1

⁽⁹⁾ ОВ L 404, 30.12.2006, С. 9

- (39) Для уникнення покладання надмірного тягаря на операторів харчової галузі убачається доцільним не вимагати обов'язкового надання інформації про харчову цінність стосовно певних категорій харчових продуктів, які не піддавалися переробці або щодо яких інформація про харчову цінність не є визначальним чинником прийняття споживачами рішень про їх купівлю або площа упаковки яких є надто малою, щоб вмістити всю інформацію для задоволення вимоги до етикетування, якщо тільки обов'язкове надання такої інформації не обумовлено іншими правилами Європейського Союзу.
- (40) Враховуючи специфічну природу алкогольних напоїв, убачається доцільним запросити Комісію до проведення подальшого аналізу вимог щодо надання інформації про ці продукти. Зважаючи на потребу забезпечити відповідність політиці ЄС з інших питань, Комісія має підготувати протягом 3 років з дня набрання чинності цим Регламентом аналітичний звіт про застосування вимог щодо надання інформації про інгредієнти та харчові властивості алкогольних напоїв. Крім того, беручи до уваги положення резолюції Європейського Парламенту від 5 вересня 2007 року про стратегію підтримки Європейським Союзом зусиль держав-членів, спрямованих на зменшення шкоди, що причиняється алкоголем ⁽¹⁾, висновок Європейського комітету з економічно-соціальних питань ⁽²⁾, роботу Комісії та занепокоєння громадськості шкодою, що її наносить вживання алкогольних напоїв, особливо молоді та уразливим категоріям споживачів, Комісія після консультацій із зацікавленими особами та державами-членами ЄС має проаналізувати потребу у формуванні визначення для напоїв, призначених для вживання молоддю, таких як слабоалкогольні газовані напої (алкопопс). За доцільності Європейська Комісія має також запропонувати запровадження спеціальних вимог стосовно алкогольних напоїв у контексті даного Регламенту.
- (41) Щоб задовольнити потреби в інформації пересічного споживача та досягти цілі інформування, заради яких запроваджується дана вимога, та з огляду на сьогоденний рівень знань про харчування інформація про поживні властивості харчових продуктів, що повідомляється споживачам, повинна бути простою і легко зрозумілою. Розміщення такої інформації частково на лицьовій і частково на зворотній стороні упаковки може ускладнити її сприйняття споживачем. Тому перелік поживних речовин, що містяться у даному харчовому продукті, має бути розміщений в одному полі зору. Крім того, найважливіші складові інформації про поживні властивості харчового продукту можуть повторюватися в найбільш видимій частині обгортки (етикетки) (ця вимога не є обов'язковою), так щоб у процесі купівлі харчових продуктів споживачам впадала в око істотна інформація про їх поживні властивості. Водночас, вільне тлумачення того, яка інформація може повторюватися, може збити споживачів з пантелику. Тому необхідно уточнити, яка саме інформація може повторюватися.
- (42) Для заохочення операторів харчової галузі до надання в добровільному порядку інформації, що міститься в переліку поживних речовин у таких харчових продуктах, як алкогольні напої та попередньо неупаковані продукти, на які може не поширюватися вимога щодо повідомлення складу поживних речовин, слід передбачити можливість повідомлення лише обмеженого переліку поживних речовин з їх повного переліку. Тим не менш, доцільно визначити інформацію, що може надаватися в добровільному порядку для запобігання введенню споживачів в оману можливістю вільного вибору оператора харчової галузі.
- (43) Останнім часом з'явилися нововведення у тому, як виражається інформація про склад поживних речовин в харчових продуктах (не тільки на 100 г., на 100 мл. чи на порцію), і в тому, як вона подається – у графічній формі та з використанням спеціальних символів. Ці нововведення торкнулися як деяких держав-членів, так і організацій у харчовому секторі. Такі додаткові форми вираження чи подання інформації можуть допомогти споживачам краще зрозуміти зміст інформації про вміст поживних речовин в харчових продуктах. Однак, зібрані дотепер свідчення того, як пересічний споживач на території ЄС розуміє та використовує альтернативні форми вираження і подання інформації про харчові продукти, є недостатніми. Тому вбачається доцільним дозволити розвивати різні форми вираження та подання інформації на основі критеріїв, що встановлюються цим Регламентом, і запропонувати Комісії підготувати аналітичний звіт про використання нових форм вираження та подання інформації, їх вплив на внутрішній ринок і доцільність їх подальшої гармонізації.
- (44) Щоб допомогти Комісії у підготовці такого звіту, держави-члени ЄС мають надати їй відповідну інформацію про використання додаткових форм вираження та подання інформації про вміст поживних речовин у харчових продуктах на ринку в межах їх території. З цією метою державам-членам слід надати повноваження зобов'язати операторів харчової галузі, які розміщують на ринку на територіях відповідних країн харчові продукти, на упаковці яких інформація про вміст поживних речовин виражається чи подається у нових/додаткових формах, сповіщати національні уповноважені органи влади про використання таких нових/додаткових форм і при цьому обґрунтовувати виконання вимог, встановлених цим Регламентом.
- (45) Бажано забезпечити певну міру цілісності у розробці нових/додаткових форм вираження та подання інформації про вміст поживних речовин у харчових продуктах. Тому убачається доцільним всіляко сприяти постійному обміну кращими практиками і передовим досвідом у цій сфері державами-членами між собою та з Комісією, а також сприяти участі в такому обміні всіх зацікавлених осіб.
- (46) Розміщення в одному полі зору інформації про кількість поживних речовин та порівняльних показників у зручній для сприйняття формі для уможливлення оцінки поживних властивостей харчового продукту має вважатися як складова частина інформації про вміст (перелік) поживних речовин і не повинна розглядатися як група окремих тверджень.

(1) ОВ С 187 Е, 24.7.2008, С. 160

(2) ОВ С 77, 31.3.2009, С. 81

- (47) Наявний досвід свідчить, що у багатьох випадках надання інформації про харчові продукти у добровільному порядку погіршує зрозумілість тієї інформації про харчові продукти, що надається в обов'язковому порядку. Тому необхідно визначити критерії, які допоможуть операторам харчової галузі та контролюючим органам знайти розумний баланс між наданням інформації про харчові продукти в добровільному та обов'язковому порядку.
- (48) Держави-члени мають залишити за собою право встановлювати правила щодо надання інформації про попередньо неупаковані харчові продукти, залежно від місцевих умов та обставин практичної роботи. Хоча у таких випадках попит з боку споживачів на іншу інформацію є обмеженим, інформація про потенційні алергени вважається надзвичайно важливою. Наявні факти свідчать про те, що найбільш серйозні випадки ураження споживачів алергенами трапляються саме з попередньо неупакованими харчовими продуктами. Тому інформація про потенційні алергени повинна завжди надаватися споживачам.
- (49) Що стосується питань, які спеціально гармонізуються даним Регламентом, то державам-членам має бути заборонено приймати національне законодавство з таких питань, якщо вони не уповноважені на це законодавством ЄС. Цей Регламент не повинен унеможливити ухвалення державами-членами заходів національного рівня з питань, які спеціально не гармонізовані цим Регламентом. Водночас, такі національні заходи не повинні забороняти, перешкоджати чи обмежувати вільний рух товарів, які задовольняють положення цього Регламенту.
- (50) Споживачі у Європейському Союзі проявляють зростаючий інтерес до впровадження в ЄС правил благополуччя тварин під час забою тварин, у тому числі вимоги про те, щоб тварин оглушали, перед тим як їх забивати. У цьому зв'язку та з огляду на прийняття в майбутньому європейської стратегії забезпечення благополуччя тварин слід розглянути проведення дослідження для вивчення можливості інформування споживачів про оглушення тварин.
- (51) Правила інформування споживачів про харчові продукти мають складатися таким чином, щоб їх можна було оперативно адаптувати до змін у соціальному, економічному і технологічному середовищі.
- (52) Держави-члени мають здійснювати офіційний контроль з метою забезпечення виконання положень цього Регламенту відповідно до Регламенту (ЄС) № 882/2004 Європейського Парламенту і Ради від 29 квітня 2004 року про офіційний контроль за додержанням законодавства про харчові продукти і корми та правил охорони здоров'я та благополуччя тварин⁽¹⁾.
- (53) Посилання на Директиву 90/496/ЄЕС у Регламенті (ЄС) № 1924/2006 та в Регламенті (ЄС) № 1925/2006 Європейського Парламенту і Ради ЄС від 20 грудня 2006 року про добавки вітамінів та мікроелементів певних інших речовин у харчових продуктах⁽²⁾ слід оновити для врахування даного Регламенту. Відповідні зміни мають бути внесені також і до Регламентів (ЄС) № 1924/2006 та (ЄС) № 1925/2006.
- (54) Нерегулярне і часте оновлення вимог до інформації про харчові продукти може покласти значний адміністративний тягар на підприємства харчової промисловості, особливо дрібні та середні підприємства. Тому слід подбати про те, щоб заходи, що їх ухвалює Європейська Комісія в ході реалізації повноважень, наданих їй цим Регламентом, застосовувалися у перший же день будь-якого календарного року після завершення необхідного перехідного періоду. Відхилення від цього принципу мають дозволятися у разі нагальної необхідності, коли йдеться про захист здоров'я людини.
- (55) Щоб дати операторам харчової галузі можливість привести етикетування своєї продукції у відповідність до вимог, що запроваджуються цим Регламентом, важливо передбачати відповідні перехідні періоди, після завершення яких ці вимоги наберуть чинності.
- (56) З огляду на значні зміни у вимогах стосовно розміщення інформації про поживні властивості харчових продуктів на етикетках, що запроваджуються цим Регламентом, зокрема зміни щодо змісту інформації про поживні властивості, убачається доцільним уповноважити операторів харчової галузі раніше перейти до застосування цього Регламенту.
- (57) З огляду на те, що цілі даного Регламенту не можуть бути достатньою мірою досягнуті окремими державами-членами, через що доцільно розглядати досягнення їх на рівні Європейського Союзу, Європейський Союз має право ухвалювати заходи відповідно до принципу субсидіарності, як це передбачено статтею 5 Договору про Європейський Союз. Згідно з принципом пропорційності, як встановлено вказаною статтею, дія цього Регламенту не поширюється за межі того, що необхідно здійснити для досягнення зазначених цілей.
- (58) Повноваження щодо прийняття делегованих актів відповідно до статті 290 Договору про функціонування Європейського Союзу слід делегувати Комісії в частині, серед іншого, надання певної обов'язкової інформації про харчові продукти не тільки на етикетках, а й іншими засобами; переліку харчових продуктів, на які не поширюється вимога надавати перелік інгредієнтів; перегляду переліку речовин і продуктів, що спричиняють алергію та непереносимість; переліку поживних речовин, інформація про які може надаватися в добровільному порядку. Надзвичайно важливо, щоб у ході підготовчої роботи Комісія проводила необхідні консультації, у тому числі на рівні експертів. Розробляючи делеговані акти, Комісія має забезпечити своєчасну передачу відповідних документів Європейському Парламенту і Раді.

(1) ОВ L 165, 30.4.2004, С. 1

(2) ОВ L 404, 30.12.2006, С. 26

(59) Для забезпечення єдиних умов впровадження цього Регламенту Комісію слід наділити повноваженнями на прийняття актів про впровадження, які стосуються, серед іншого, способів вираження інформації про одну чи кілька властивостей харчового продукту засобами піктограм чи символів замість слів і цифр; способів вираження терміну завершення мінімального строку зберігання харчового продукту; способів зазначення країни чи місця походження м'яса; точності значень показників харчової цінності, у тому числі харчової цінності порції чи одиниці споживання харчового продукту. Такі повноваження мають реалізовуватися відповідно до Регламенту (ЄС) № 182/2011 Європейського Парламенту і Ради від 16 лютого 2011 року, яким встановлено правила та загальні принципи щодо механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень ⁽¹⁾,

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ.

ГЛАВА I.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет і сфера дії цього Регламенту

1. Цей Регламент формує основу для забезпечення високого рівня захисту споживачів в частині інформації про харчові продукти з врахуванням неоднакового сприйняття такої інформації різними споживачами та їхніх потреб у такій інформації і при цьому забезпечує нормальне функціонування внутрішнього ринку.

2. Цей Регламент встановлює загальні принципи, вимоги та обов'язки стосовно інформації про харчові продукти, зокрема стосовно етикетування харчових продуктів. Цей Регламент визначає засоби гарантування прав споживачів на інформацію та порядок надання інформації про харчові продукти з врахуванням потреби у забезпеченні достатньої гнучкості для реагування на подальші зміни та нові інформаційні вимоги.

3. Дія цього Регламенту поширюється на операторів харчової галузі на всіх ланках харчового ланцюга, якщо їхня діяльність підпадає під вимоги щодо надання споживачам інформації про харчові продукти. Дія цього Регламенту поширюється на всі харчові продукти, призначені для кінцевого споживача включно з харчовими продуктами, що реалізуються у сфері громадського харчування, та харчовими продуктами, що постачаються системі громадського харчування.

Дія цього Регламенту поширюється на служби громадського харчування компаній-перевізників у тих випадках, коли відправлення здійснюється з території держав-членів, на яких поширюється дія Договорів.

4. Положення цього Регламенту застосовуються, не обмежуючи дію вимог до етикетування, встановлених законодавством ЄС для певних харчових продуктів.

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011, С. 13

Стаття 2

Визначення

1. Для цілей цього Регламенту застосовуються такі визначення:

(a) визначення термінів «харчовий продукт», «харчове законодавство», «харчова галузь», «оператор ринку харчових продуктів», «роздрібний», «розміщення на ринку» і «кінцевий споживач», які містяться у статті 2 і пунктах (1), (2), (3), (7), (8) та (18) статті 3 Регламенту (ЄС) № 178/2002;

(b) визначення термінів «переробка», «продукти, що не піддавалися переробці» та «перероблені продукти», які містяться у пунктах (m), (n) та (o) статті 2(1) Регламенту (ЄС) № 852/2004 Європейського Парламенту і Ради від 29 квітня 2004 про гігієну харчових продуктів ⁽²⁾;

(c) визначення терміну «харчовий фермент», який міститься у пункті (a) статті 3(2) Регламенту (ЄС) № 1332/2008 Європейського Парламенту і Ради від 16 грудня 2008 про харчові ферменти ⁽³⁾;

(d) визначення термінів «харчові добавки», «технологічна добавка» та «наповнювач», які містяться у пунктах (a) та (b) статті 3(2) та в пункті 5 Додатку I до Регламенту (ЄС) № 1333/2008 Європейського Парламенту і Ради від 16 грудня 2008 року про харчові добавки ⁽⁴⁾;

(e) визначення терміну «ароматизатори», який міститься в пункті (a) статті 3(2) Регламенту (ЄС) № 1334/2008 Європейського Парламенту і Ради від 16 грудня 2008 року про харчові ароматизатори і певні харчові інгредієнти з ароматичними властивостями для використання у та на харчових продуктах ⁽⁵⁾;

(f) визначення термінів «м'ясо», «механічно відокремлене м'ясо», «м'ясні препарати», «рибні продукти» та «м'ясні продукти», які містяться в пунктах 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 та 7.1 Додатку I до Регламенту (ЄС) № 853/2004 Європейського Парламенту і Ради від 29 квітня 2004, яким встановлюються гігієнічні правила для харчових продуктів тваринного походження ⁽⁶⁾;

(g) визначення терміну «реклама», який міститься в пункті (a) статті 2 Регламенту 2006/114/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 12 грудня 2006 про порівняльну рекламу та рекламу, що вводить в оману ⁽⁷⁾.

⁽²⁾ ОВ L 139, 30.4.2004, С. 1

⁽³⁾ ОВ L 354, 31.12.2008, С. 7

⁽⁴⁾ ОВ L 354, 31.12.2008, С. 16

⁽⁵⁾ ОВ L 354, 31.12.2008, С. 34

⁽⁶⁾ ОВ L 139, 30.4.2004, С. 55

⁽⁷⁾ ОВ L 376, 27.12.2006, С. 21

2. У цьому Регламенті вживаються також перелічені нижче терміни у таких значеннях:

- (a) "інформація про харчовий продукт" означає інформацію, що стосується харчового продукту, яка робиться доступною кінцевому споживачеві шляхом розміщення на етикетці чи інших супроводжувальних матеріалах або із застосуванням інших засобів, у тому числі з використанням сучасних технологій, або усно;
- (b) "законодавство про інформацію про харчові продукти" означає законодавство ЄС, яким регулюється надання інформації про харчові продукти, зокрема етикетування, включно з правилами загального характеру, дія яких поширюється на всі харчові продукти за певних обставин або на певні категорії харчових продуктів, та правилами, дія яких поширюється лише на певні харчові продукти;
- (c) "обов'язкова інформація про харчові продукти" означає інформацію, яка відповідно до законодавства ЄС має надаватися кінцевому споживачеві в обов'язковому порядку;
- (d) "підприємство громадського харчування" означає будь-яке підприємство (у тому числі транспортний засіб чи стаціонарний або пересувний лоток), як-то: ресторан, кафе, шкільна чи лікарняна їдальня, підприємства кетерингу, які в ході провадження своєї звичайної господарської діяльності готують харчові продукти, призначені для вживання кінцевим споживачем;
- (e) "попередньо упакований харчовий продукт" означає будь-яку одиницю, яка призначена для постачання кінцевим споживачам або підприємствам громадського харчування і складається з харчового продукту й упаковки, в яку цей продукт вміщено перед тим, як його пропонувати на продаж, незалежно від того, повністю або частково ця упаковка покриває продукт, але в будь-якому випадку таким чином, що її вміст не може бути змінений, не відкриваючи або не змінюючи при цьому саму упаковку; термін "попередньо упакований харчовий продукт" не поширюється на харчові продукти, упаковані на підприємстві торгівлі на прохання споживача, та продукти, попередньо упаковані для прямого продажу;
- (f) "інгредієнт" означає будь-яку речовину або продукт, у тому числі ароматизатори, харчові добавки та харчові ферменти, та будь-які елементи складних інгредієнтів, що використовуються у виробництві або підготовці харчових продуктів і все ще містяться у готовому продукті, нехай навіть у видозміненій формі; залишки інгредієнтів не вважаються «інгредієнтами»;
- (g) "місце походження" означає будь-яке місце, звідки, як зазначено, походить харчовий продукт, і яке не є «країною походження» згідно з визначенням відповідно до статей 23-26 Регламенту (ЄС) № 2913/92; назва, комерційна назва та адреса оператора харчової галузі на етикетці не повинні являти собою назву країни чи місця походження харчового продукту в тому значенні, в якому ці терміни вживаються в тексті цього Регламенту;
- (h) "складний інгредієнт" означає інгредієнт, який є продуктом більш як одного інгредієнту;
- (i) "етикетка" означає бірку, бренд, позначку, графічний або інший об'єкт описового характеру, написаний, надрукований, у тому числі з використанням трафарету, позначений, викарбуваний або доданий до упаковки чи тари, в якій знаходиться харчовий продукт;
- (j) "етикетування" означає розміщення будь-яких слів, даних, торгових марок, назв брендів, графічних матеріалів чи символів, що стосуються харчового продукту, на будь-яких пакувальних матеріалах, документах, повідомленнях, етикетках, кільцях, комірцях тощо, що супроводжують чи посилаються на даний харчовий продукт;
- (k) "поле зору" означає площу поверхні упаковки, яку видно з однієї точки;
- (l) "основне поле зору" означає зону на упаковці, яка найімовірніше впаде в око споживачеві при першому погляді під час здійснення покупки, та яка дає споживачеві можливість одразу ідентифікувати продукт в частині його характеру чи природи та, у разі застосовності, його бренд. Якщо на упаковці є кілька ідентичних основних полів зору, основним полем зору є те, яке вибрав оператор харчової галузі;
- (m) "розбірливість" означає характеристику фізичного вигляду інформації, яка визначає візуальну доступність інформації широкому загалу, і яка зумовлюється низкою елементів, зокрема, розміром шрифту, інтервалом між літерами та рядками, шириною шрифту, кольором шрифту, гарнітурою, співвідношенням ширини і висоти літер, поверхнею матеріалу та контрастом між надрукованим об'єктом і фоном;
- (n) "офіційна назва" означає назву харчового продукту, встановлену застосовним до нього законодавством ЄС або, за відсутності такого законодавства, назва, встановлена застосовними законами або нормативними актами держави-члена ЄС, в якій даний харчовий продукт продається кінцевим споживачам або підприємствам громадського харчування;
- (o) "звична назва" означає назву, прийняту як назва даного харчового продукту споживачами у державі-члені, в якій цей харчовий продукт продається; при цьому вживання такої назви не потребує додаткових роз'яснень;
- (p) "описова назва" означає назву, якою описується харчовий продукт, і яка за необхідності дозволяє споживачам дізнатися про природу продукту і відрізнити його від інших продуктів, з якими даний продукт можна сплутати;
- (q) "основний інгредієнт" означає інгредієнт або інгредієнти харчового продукту, вміст яких у продукті перевищує 50%, або які зазвичай асоціюються споживачами з назвою даного продукту, і для яких у більшості випадків вимагається кількісне визначення;

- (г) "термін завершення мінімального строку зберігання харчового продукту" означає дату, до настання якої харчовий продукт зберігає свої властивості за умови належного зберігання;
- (с) "поживна речовина" означає білок, вуглевод, жир, клітковина, натрій, вітаміни та мікроелементи, мінерали, перелічені в пункті 1 Частини А Додатку XIII до цього Регламенту, та будь-які речовини, що належать до або є складовими будь-якої із зазначених тут категорій;
- (т) "синтетичний наноматеріал" означає будь-який матеріал, що виготовляється з певною метою, і розмір якого за одним чи кількома вимірами становить 100 нм чи менше, або який складається з окремих функціональних частин, навмисне або на поверхні, багато з яких мають розмір за одним чи кількома вимірами 100 нм або менше, у тому числі структури, скупчення, сукупності, які мають розмір понад 100 нм, але при цьому зберігають властивості, що є характерними для матеріалів, розміри яких знаходяться в нанодіапазоні.
- Характерні для нанодіапазону властивості включають:
- (i) властивості, які стосуються великих поверхонь матеріалів, що розглядаються, та/або
- (ii) специфічні фізико-хімічні властивості, що відрізняються від тих, які ті ж самі матеріали мають в іншій (не нано-) формі;
- (u) "засоби дистанційної комунікації" означають засоби, які за одночасної фізичної відсутності постачальника і споживача можуть бути використані для укладання договору між даними сторонами.

3. Для цілей цього Регламенту країна походження харчового продукту означає походження харчового продукту, як це визначено відповідно до статей 23-26 Регламенту (ЄС) № 2913/92.

4. У тексті цього Регламенту застосовуються також визначення, встановлені в Додатку I.

ГЛАВА II

ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ

Стаття 3

Загальні цілі

1. Надання інформації про харчові продукти покликане забезпечити високий рівень захисту здоров'я та інтересів споживачів через надання кінцевим споживачам основи для здійснення поінформованого вибору та безпечного використання харчових продуктів, особливо з міркувань охорони здоров'я, економічних, екологічних, соціальних та етичних міркувань.

2. Законодавство про інформацію спрямовується на забезпечення в Європейському Союзі вільного руху харчових продуктів, виробництво та обіг яких задовольняє встановлені законом вимоги, з врахуванням, за доцільності, потреби у захисті законних інтересів виробників та просуванні на ринок високоякісних продуктів.

3. У разі запровадження законодавством про інформацію про харчові продукти нових вимог встановлюється перехідний період після набрання чинності новими вимогами, за винятком належним чином обґрунтованих випадків. Протягом такого перехідного періоду харчові продукти з етикетками, що не задовольняють нові вимоги, можуть розміщуватися на ринку, а торгівля такими продуктами із запасів, які були розміщені на ринку до завершення перехідного періоду, може продовжуватися до вичерпання цих запасів.

4. Упродовж підготовки, оцінки та перегляду законодавства про інформацію про харчові продукти проводяться відкриті та прозорі публічні консультації із залученням зацікавлених осіб – безпосередньо або через представницькі органи – за винятком випадків, коли терміновий характер питань не дозволяє проводити такі заходи.

Стаття 4

Принципи управління обов'язковою інформацією про харчові продукти

1. Встановлені законодавством про інформацію про харчові продукти вимоги щодо надання обов'язкової інформації про харчові продукти стосуються інформації, яка належить до однієї з таких трьох категорій:

- (a) інформація про ідентичність і склад, властивості та інші характеристики харчового продукту;
- (b) інформація про захист здоров'я споживачів та безпечне використання харчового продукту. Зокрема вимоги стосуються інформації про:
- (i) властивості складу продукту, що можуть зашкодити здоров'ю певних груп споживачів;
- (ii) строк зберігання, умови зберігання та умови безпечного використання;
- (iii) вплив на здоров'я людини, у тому числі ризики та наслідки вживання харчового продукту з небезпекою для здоров'я;
- (c) інформація про поживні властивості, необхідна споживачам, у тому числі споживачам, які додержуються спеціального режиму харчування, щоб зробити поінформований вибір.

2. Аналізуючи потребу в наданні інформації про харчові продукти обов'язкового характеру та для уможливлення здійснення споживачами поінформованого вибору необхідно зважати на широко поширену потребу більшості споживачів у певній інформації, яку вони вважають особливо цінною або на широко визнані вигоди для споживачів.

*Стаття 5***Консультація Європейського управління з безпеки харчових продуктів**

Будь який захід, що його Європейський Союз планує здійснити у сфері законодавства про інформацію про харчові продукти, який імовірно матиме вплив на ситуацію з охороною здоров'я населення, здійснюється після консультування з Європейським управлінням з безпеки харчових продуктів (тут і надалі – "Управління").

ГЛАВА III

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ ТА ОБОВ'ЯЗКИ ОПЕРАТОРІВ ХАРЧОВОЇ ГАЛУЗІ*Стаття 6***Основні вимоги**

Будь-який харчовий продукт, призначений для кінцевого споживача або підприємства громадського харчування, має супроводжуватися інформацією про харчовий продукт відповідно до цього Регламенту.

*Стаття 7***Справедливі практики інформування**

1. Інформація про харчовий продукт не повинна вводити в оману, зокрема:

- (a) інформація про харчовий продукт повинна описувати його характеристики, у тому числі його природу, ідентичність, властивості, склад, кількість, строк зберігання, країну та місце походження, метод виробництва;
- (b) інформація про харчовий продукт не повинна приписувати невластиві йому властивості та наслідки споживання;
- (c) в інформації про харчовий продукт не повинні згадуватися характеристики, якими володіють усі аналогічні харчові продукти; у тому числі в ній не повинен наголошуватися факт наявності чи відсутності певних інгредієнтів та/або поживних речовин;
- (d) інформація про харчовий продукт не повинна містити тверджень у словесній або графічній формі про наявність у ньому певного компонента або інгредієнта, якщо насправді компонент або інгредієнт, який зазвичай присутній або використовується у даному продукті, був замінений іншим компонентом або інгредієнтом.

2. Інформація про харчовий продукт має бути точною, чіткою та легко зрозумілою для споживача.

3. З урахуванням дозволених відхилень від положень європейського законодавства про природну мінеральну воду та харчові продукти, призначені для певних режимів

харчування, інформація про харчові продукти не повинна приписувати будь-яким харчовим продуктам властивості запобігання чи лікування хвороб людини та містити посилання на такі властивості.

4. Дія частин 1, 2, 3 цієї статті поширюється також на:

(a) рекламу;

(b) те, як подаються харчові продукти, зокрема форму, зовнішній вигляд, упаковку, пакувальні матеріали, розміщення на вітринах та умови розміщення на вітринах.

*Стаття 8***Обов'язки**

1. Оператором харчової галузі, відповідальним за надання інформації про харчовий продукт, є оператор, під (комерційною) назвою якого продається харчовий продукт, або, якщо оператор створено за межами Європейського Союзу, компанія, яка імпортує даний продукт на ринок ЄС.

2. Оператор харчової галузі, відповідальний за надання інформації про харчовий продукт, зобов'язаний забезпечити наявність і точність інформації про харчовий продукт відповідно до положень застосовного законодавства про інформацію про харчові продукти та вимог застосовного національного законодавства.

3. Оператори харчової галузі, які не впливають на інформацію про харчові продукти, не мають права постачати харчові продукти, які, наскільки їм відомо, або наскільки вони, як професіонали, можуть припустити, виходячи з наявної в них інформації, не задовольняють вимоги застосовного законодавства про інформацію про харчові продукти та вимоги відповідного національного законодавства.

4. Оператори харчової галузі в межах підприємств, що перебувають під їхнім контролем, не мають права змінювати інформацію, що супроводжує харчовий продукт, якщо такі зміни введуть в оману кінцевого споживача або іншим чином знизять рівень захисту споживача чи погіршать можливість здійснення кінцевим споживачем поінформованого вибору. Оператори харчової галузі несуть відповідальність за внесення будь-яких змін до інформації про харчовий продукт, що супроводжує даний харчовий продукт.

5. Не обмежуючи дію положень частин 2-4 цієї статті, оператори харчової галузі в межах підприємств, що перебувають під їхнім контролем, зобов'язані забезпечити задоволення вимог законодавства про інформацію про харчові продукти та відповідного національного законодавства, дія якого поширюється на їхню господарську діяльність, і перевірити задоволення цих вимог.

6. Оператори харчової галузі в межах підприємств, що перебувають під їхнім контролем, зобов'язані забезпечити, щоб інформація, яка стосується попередньо неупакованих харчових продуктів, призначених для кінцевого споживача або для постачання підприємствам громадського харчування, була передана операторам харчової галузі, які одержують ці продукти, щоб останні були спроможні надати обов'язкову інформацію про харчові продукти кінцевому споживачеві на вимогу.

7. У перелічених нижче випадках оператори харчової галузі в межах підприємств, що перебувають під їхнім контролем, зобов'язані забезпечити, щоб обов'язкова інформація, встановлена статтями 9 та 10, була вказана на попередньо упакованих харчових продуктах або на прикріплених до них етикетках або на комерційних документах, що посилаються на дані харчові продукти, у разі наявності гарантій того, що такі документи або супроводжують харчові продукти, на які вони посилаються, або надсилаються раніше чи одночасно з доставкою продуктів:

- (a) попередньо упакований харчовий продукт призначається кінцевому споживачеві, але реалізується на етапі, що передує його продажу кінцевому споживачеві, за умови, що на цьому етапі підприємство громадського харчування не залучене;
- (b) попередньо упакований харчовий продукт призначається для постачання підприємствам громадського харчування для підготовки, переробки або подрібнення.

Незважаючи на зміст підпункту (a) вище, оператори харчової галузі зобов'язані забезпечити, щоб інформація, встановлена пунктами (a), (f), (g) і (h) статті 9(1), також була вказана на зовнішній упаковці, в якій попередньо упаковані харчові продукти подаються для реалізації.

8. Оператори харчової галузі, що постачають іншим операторам харчової галузі харчові продукти, які не призначені кінцевому споживачеві або підприємствам громадського харчування, зобов'язані забезпечити, щоб цим іншим операторам харчової галузі була надана достатня інформація для уможливлення виконання останніми своїх обов'язків згідно з частиною 2.

ГЛАВА IV

ОБОВ'ЯЗКОВА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ

РОЗДІЛ 1

Зміст і подання обов'язкової інформації про харчові продукти

Стаття 9

Перелік обов'язкової інформації про харчові продукти

1. Відповідно до положень статей 10-35 та з урахуванням винятків, передбачених цією главою, зазначення переліченої нижче інформації є обов'язковим:

- (a) назва харчового продукту;
- (b) перелік інгредієнтів;
- (c) будь-які інгредієнти або технологічні добавки, що перелічені в Додатку II або походять з речовин чи продуктів, перелічених у Додатку II і спричиняють алергію або непереносимість і використовуються у

виробництві чи підготовці харчового продукту і все це містяться у готовому продукті, навіть у видозміненій формі;

- (d) кількісний вміст певних інгредієнтів або категорій інгредієнтів;
- (e) чиста кількість харчового продукту;
- (f) дата завершення мінімального строку зберігання або дата "вжити до";
- (g) будь-які спеціальні умови зберігання та/або умови використання;
- (h) назва чи комерційна назва та адреса оператора харчової галузі, про яку йдеться в статті 8(1);
- (i) країна або місце походження – у випадках, обумовлених у статті 26;
- (j) інструкції з використання – у випадках, коли відсутність таких інструкцій ускладнює належне використання продукту;
- (k) для напоїв з об'ємним вмістом спирту понад 1,2% – фактична об'ємна міцність напою;
- (l) інформація про поживну цінність продукту.

2. Інформація, перелічена в частині 1 цієї статті, має вказуватися словами і числами. Не обмежуючи дію положень статті 35, ця інформація може додатково виражатися за допомогою піктограм і символів.

3. У разі прийняття Комісією делегованих актів та актів про впровадження, про які йдеться у цій статті, інформація, перелічена у частині 1, може, як альтернатива, бути виражена не словами і цифрами, а піктограмами і символами.

З метою забезпечення для споживачів вигод від застосування інших – не слів і не чисел – засобів вираження обов'язкової інформації про харчові продукти і такого ж рівня інформування споживачів, як і при застосуванні словесно-чисельної форми вираження інформації, Комісія, зважаючи на існуючі свідчення розуміння всіма споживачами, має право встановити через прийняття делегованих актів відповідно до статті 51 критерії, із задоволенням яких інформація, перелічена в частині 1, може виражатися із застосуванням піктограм чи символів замість слів та чисел.

4. Задля забезпечення однорідного виконання положень частини 3 цієї статті Європейська Комісія має право прийняти акти про впровадження стосовно методів застосування критеріїв, встановлених відповідно до частини 3, що регулюють вираження інформації за допомогою піктограм або символів замість слів або чисел. Такі акти про впровадження приймаються у порядку, встановленому статтею 48(2).

Стаття 10

Додаткова обов'язкова інформація про певні типи чи категорії харчових продуктів

1. На додачу до інформації, переліченої у статті 9(1), Додаток III встановлює додаткову обов'язкову інформацію для певних типів і категорій харчових продуктів.

2. З метою забезпечення надання споживачам інформації про певні типи і категорії харчових продуктів і врахування технічного прогресу, наукових досягнень, а також надійного захисту здоров'я споживачів і безпечності використання харчових продуктів, Комісія має право вносити зміни та доповнення до Додатку III шляхом прийняття делегованих актів відповідно до положень статті 51.

У випадках виникнення ризику для здоров'я споживачів, якщо цього потребує надзвичайний характер ситуації, встановлений статтею 52 порядок поширюється на делеговані акти, прийняті відповідно до цієї статті.

Стаття 11

Ваги та міри

Положення статті 9 застосовуються без обмеження дії спеціалізованого законодавства ЄС про ваги та міри.

Стаття 12

Наявність та розміщення обов'язкової інформації про харчові продукти

1. Обов'язкова інформація про харчові продукти повинна бути в наявності та легко доступною відповідно до цього Регламенту стосовно всіх харчових продуктів.

2. Що стосується попередньо упакованих харчових продуктів, обов'язкова інформація про них міститься безпосередньо на упаковці або етикетці, приєднаної до неї.

3. Для забезпечення того, що споживачі одержують вигоду від надання їм обов'язкової інформації про харчові продукти іншими засобами, які краще пристосовані для певних складових обов'язкової інформації, за умови, що при цьому забезпечується такий же рівень інформування споживачів, як і при інформуванні за допомогою упаковки чи етикетки, Комісія, зважаючи на наявність свідчень загального розуміння споживачами та широкого використання споживачами таких інших засобів надання їм інформації, має право встановити, через прийняття делегованих актів відповідно до статті 51, критерії, із задоволенням яких певні складові обов'язкової інформації можуть виражатися не шляхом нанесення їх на упаковці чи етикетці, а іншими засобами.

4. З метою забезпечення однакового застосування положень частини 3 цієї статті Комісія має право приймати акти про впровадження щодо методів застосування критеріїв, про які йдеться в частині 3 вище, тобто із задоволенням яких певні складові обов'язкової інформації можуть виражатися не шляхом нанесення їх на упаковці чи етикетці, а іншими засобами. Такі акти про впровадження мають прийматися у порядку, встановленому статтею 48(2).

5. По відношенню до попередньо упакованих харчових продуктів застосовуються положення статті 44.

Стаття 13

Подання обов'язкової інформації про харчові продукти

1. Не обмежуючи заходи, прийняті на рівні окремих держав-членів відповідно до положень статті 44(2), обов'язкова інформація про харчові продукти повинна розміщуватися на видному місці, бути чіткою і розбірливою та, за необхідності, наноситися так, щоб її було неможливо видалити. При цьому вона не повинна приховуватися, спотворюватися іншою текстовою чи графічною інформацією. Остання не повинна також відволікати увагу споживача від обов'язкової інформації про харчові продукти.

2. Не обмежуючи положення законодавства ЄС, дія якого поширюється на певні харчові продукти, при відтворенні на упаковці або приєднаному до неї ярлику обов'язкова інформація про харчові продукти, що перелічена в статті 9(1), має бути надрукована чітко, а висота малих літер без виносних елементів має дорівнювати або перевищувати 1,2 мм згідно з визначенням в Додатку IV.

3. У разі використання упаковки або тари, в якій площа найбільшої поверхні є меншою за 80 см², розмір малих літер без виносних елементів, про яку йдеться в частині 2 вище, має бути не меншою за 0,9 мм.

4. Для досягнення цілей цього Регламенту Комісія зобов'язана встановити правила розбірливості шляхом прийняття делегованих актів відповідно до положень статті 51.

З цією ж метою Комісія має право шляхом прийняття делегованих актів відповідно до положень статті 51 поширити дію вимог частини 5 цієї статті на додаткову обов'язкову інформацію для певних типів або категорій харчових продуктів.

5. Обов'язкова інформація про харчові продукти, вказана в пунктах (а), (е), (к) статті 9(1), має відтворюватися у тому ж полі зору.

6. Дія положень частини 5 цієї статті не поширюється на випадки, визначені частинами 1, 2 статті 16.

Стаття 14

Дистанційний продаж

1. Не обмежуючи дію вимог до інформації, встановлених статтею 9, у випадку попередньо упакованих харчових продуктів, що пропонуються на продаж за допомогою дистанційних комунікаційних засобів:

(а) обов'язкова інформація про харчові продукти, за винятком інформації, вказаної у пункті (f) статті 9(1), має бути доступною до моменту здійснення покупки і розміщуватися у матеріалах, що підтримують дистанційний продаж, або надаватися іншими прийнятними засобами, чітко визначеними оператором харчової галузі. Оператор харчової галузі не має права стягувати зі споживачів додаткову плату за надання обов'язкової інформації про харчові продукти іншими прийнятними засобами;

(б) вся обов'язкова інформація про харчові продукти має бути наявною у момент доставки.

2. У випадку попередньо неупакованих харчових продуктів, що пропонуються на продаж за допомогою дистанційних комунікаційних засобів, обов'язкова інформація, наявність якої вимагається статтею 44, повинна надаватися відповідно до положень частини 1 цієї статті.

3. Дія пункту (а) частини 1 не поширюється на харчові продукти, що пропонуються на продаж через автомати або автоматизовані підприємства торгівлі.

Стаття 15

Мовні вимоги

1. Не обмежуючи дію положень статті 9(3), обов'язкова інформація про харчові продукти має подаватися мовою, яку легко розуміють споживачі держав-членів, в яких реалізуються дані харчові продукти.

2. В межах своїх територій держави-члени, в яких реалізуються харчові продукти, мають право обумовлювати, щоб інформація про харчові продукти подавалася більш, ніж однією з офіційних мов ЄС.

3. Вимоги частин 1, 2 цієї статті не виключають можливості подання інформації про харчові продукти кількома мовами.

Стаття 16

Пропуск певної обов'язкової інформації про харчові продукти

1. У разі використання скляних пляшок багаторазового використання, на яких робляться позначки, які неможливо видалити, і на яких, відтак, етикетки, кільця або комірці відсутні, обов'язковим є надання лише інформації, вказаної у пунктах (а), (с), (е), (f), (l) статті 9(1).

2. Якщо найбільша поверхня упаковки або тари має площу менше 10 см², обов'язковою до відтворення на упаковці або етикетці є лише інформація, вказана в пунктах (а), (с), (е), (f) статті 9(1). Інформація, надання якої вимагається пунктом (b) статті 9(1), відтворюється іншими засобами або надається на запит споживача.

3. Не обмежуючи дію інших вимог законодавства ЄС щодо надання обов'язкової інформації про поживну цінність харчових продуктів, надання інформації, вказаної в пункті (l) статті 9(1), не є обов'язковим для харчових продуктів, перелічених в Додатку V.

4. Не обмежуючи дію інших положень законодавства ЄС, що вимагають надання переліку інгредієнтів або обов'язкового надання інформації про поживні властивості харчових продуктів, надання інформації, зазначеної в пунктах (b), (l) статті 9(1), не є обов'язковим для напоїв, які містять понад 1,2% об'ємних часток спирту.

До 13 грудня 2014 року Комісія зобов'язана підготувати звіт про застосування положень статті 18 і статті 30(1) по відношенню до продуктів, про які йдеться у цій частині, з висновком про те, чи повинна в майбутньому на алкогольні напої поширюватися дія вимоги щодо надання інформації про енергетичну цінність, та обґрунтуванням можливих винятків з врахуванням потреби забезпечити додержання відповідної політики ЄС в інших сферах. У зв'язку з цим

Комісія має проаналізувати необхідність запровадження формального визначення напоїв "алкогопс".

До звіту Комісії має додаватися законодавча пропозиція, яка за необхідності визначає правила складання переліку інгредієнтів або поживних властивостей цих продуктів.

РОЗДІЛ 2

Докладні положення про обов'язкову інформацію про харчові продукти

Стаття 17

Назва харчового продукту

1. Назвою харчового продукту є його офіційна назва. За відсутності офіційної назви назвою харчового продукту може бути його звична назва або, за відсутності звичної назви або невикористання звичної назви, – його назва описового характеру.

2. Дозволяється використання у державі-члені, де здійснюється реалізація, тієї назви харчового продукту, під якою продукт законно виробляється і реалізується в державі-члені, де здійснюється виробництво. Водночас, у випадках, коли застосування інших положень цього Регламенту, зокрема положень статті 9, не дає споживачам у державі-члені реалізації можливості з'ясувати справжню природу харчового продукту і відрізнити його від інших харчових продуктів, з якими вони можуть його сплутати, назва такого харчового продукту має супроводжуватися іншою описовою інформацією, яка повинна розміщуватися поблизу назви продукту.

3. У виняткових випадках назва харчового продукту, що використовується у державі-члені, де здійснюється виробництво, не може використовуватися у державі-члені, де здійснюється реалізація, якщо даний харчовий продукт за своїм складом і способом виробництва настільки сильно відрізняється від іншого харчового продукту, відомого під цією назвою в державі-члені реалізації, що вимоги частини 2 цієї статті виявляються недостатніми для забезпечення правильності інформації для споживачів у державі-члені, де здійснюється реалізація.

4. Назва харчового продукту не може бути замінена назвою, захищеною як інтелектуальна власність, назвою бренду або вигаданою назвою.

5. Докладні вимоги щодо назв харчових продуктів та інформації, що має супроводжувати назви харчових продуктів, встановлено Додатком VI.

Стаття 18

Перелік інгредієнтів

1. Перелік інгредієнтів має починатися або йому повинен передувати підходящий заголовок, що складається або включає слово "інгредієнти". Перелік повинен включати всі інгредієнти даного харчового продукту у спадаючому порядку за їх вагою станом на момент їх використання у виробництві даного продукту.

2. Інгрідієнти ідентифікуються за їхніми назвами та, у разі застосовності, відповідно до правил, встановлених у статті 17 і Додатку VI.

3. Усі інгрідієнти, що містяться у харчових продуктах у формі синтетичних наноматеріалів, мають чітко вказуватися у переліку інгрідієнтів. Назви таких інгрідієнтів повинні починатися зі слова "нано" у квадратних дужках.

4. Технічні правила застосування положень частин 1, 2 цієї статті встановлені в Додатку VII.

5. Задля досягнення цілей даного Регламенту Комісія зобов'язана шляхом прийняття делегованих актів відповідно до положень статті 51 коригувати й адаптувати визначення синтетичних наноматеріалів, вказаних у пункті (t) статті 2(2), для врахування науково-технічного прогресу або приведення їх у відповідність з визначеннями, що є загальноприйнятими на міжнародному рівні.

Стаття 19

Виятки з вимог щодо переліку інгрідієнтів

1. Дія вимоги щодо зазначення переліку інгрідієнтів не поширюється на такі харчові продукти:

- (a) свіжі фрукти й овочі включно з картоплею, які не піддавалися чищенню, подрібненню та іншим аналогічним видам обробки;
- (b) газована вода, в описі якої вказано, що вода була газована;
- (c) ферментовані оцети, які походять з одного базового продукту, за умови, що інші інгрідієнти не додавалися;
- (d) сир, вершкове масло, ферментовані молоко та вершки, до яких не додавалися інші інгрідієнти, крім молочних продуктів, харчових ферментів та культур мікроорганізмів, наявність яких є необхідною у виробництві, або, у випадку сирів, що не є свіжими та плавленими сирами, сіль, необхідна для виробництва;
- (e) харчові продукти, що складаються з одного інгрідієнта, якщо:
 - (i) назва продукту є такою ж, як і назва інгрідієнта;
 - (ii) назва продукту дає змогу чітко з'ясувати природу продукту.

2. Враховуючи важливість для споживача наявності переліку інгрідієнтів харчових продуктів певних типів або категорій, Комісія має право у виняткових випадках шляхом прийняття делегованих актів відповідно до положень статті 51 вносити зміни та доповнення до частини 1 цієї статті за умови, що такі зміни і доповнення не призводять до погіршення інформування кінцевих споживачів або підприємства громадського харчування.

Стаття 20

Виятки з вимоги щодо включення складників харчових продуктів у перелік інгрідієнтів

Не обмежуючи дію положень статті 21, вимога щодо включення в перелік інгрідієнтів харчового продукту не поширюється на такі складники:

- (a) складові інгрідієнти, які були тимчасово відділені у процесі виробництва і пізніше знову включені, але в кількості, що не перевищує їх початкові частки;
- (b) харчові добавки і харчові ферменти,
 - (i) наявність яких у даному харчовому продукті зумовлена виключно тим фактом, що вони містилися в одному чи кількох інгрідієнтах цього харчового продукту відповідно до принципу перенесення, про який ідеться в пунктах (a) і (b) статті 18(1) Регламенту (ЄС) № 1333/2008, за умови, що вони не виконують жодної технологічної функції у готовому продукті, або
 - (ii) які використовуються як технологічні добавки;
- (c) наповнювачі та речовини, які не є харчовими добавками, але використовуються так само і з такою ж метою, що й наповнювачі, і при цьому використовуються в кількості, що не перевищує необхідну кількість;
- (d) речовини, що не є харчовими добавками, але використовуються так само і з такою ж метою, що й технологічні добавки, і все ще містяться у готовому продукті, нехай навіть і у видозміненій формі;
- (e) вода,
 - (i) якщо вода використовується у процесі виробництва виключно для відновлення інгрідієнта, що використовується у концентрованій або зневодненій формі, або
 - (ii) якщо вода є рідким носієм, який зазвичай не споживається.

Стаття 21

Етикетування певних речовин або продуктів, що спричиняють алергію або непереносимість

Не обмежуючи дію правил, прийнятих відповідно до статті 44(2), інформація, встановлена пунктом (c) статті 9(1), має задовольняти такі вимоги:

- (a) вона має бути вказана у переліку інгрідієнтів згідно з правилами, встановленими у статті 18(1), з чітким зазначенням назви речовини або продукту згідно з переліком у Додатку II; та

(b) назва речовини або продукту згідно з переліком у Додатку II має бути виділена певним шрифтом, стилем або кольором фону, завдяки чому вона чітко відрізняється від решти переліку інгредієнтів.

За відсутності переліку інгредієнтів, подаючи інформацію, вказану в пункті (c) статті 9(1), необхідно включати слово "містить" перед назвою речовини або продукту згідно з переліком у Додатку II.

У разі, якщо кілька інгредієнтів або технологічних добавок харчового продукту походять з однієї речовини або продукту з переліку в Додатку II, це має бути чітко зрозуміло з інформації на етикетці про кожен інгредієнт або технологічну добавку, про яку йдеться.

Подання інформації, вказаної в пункті (c) статті 9(1), не вимагається у випадках, коли назва харчового продукту чітко посилається на речовину чи продукт, про який іде мова.

2. Для забезпечення високої якості інформації про споживачів та врахування останніх наукових досягнень і технічних знань Комісія зобов'язана систематично аналізувати і, за необхідності, оновлювати перелік в Додатку II шляхом прийняття делегованих актів відповідно до положень статті 51.

У випадках виникнення ризику для здоров'я споживачів, якщо цього потребує надзвичайний характер ситуації, встановлений статтею 52 порядок поширюється на делеговані акти, прийняті відповідно до цієї статті.

Стаття 22

Кількісні показники інгредієнтів

1. Показники кількості інгредієнта або категорії інгредієнтів, що використовуються у виробництві або підготовці харчового продукту, вказуються в обов'язковому порядку, якщо:

- (a) назва даного інгредієнта або категорії інгредієнтів міститься у назві харчового продукту або зазвичай асоціюється споживачем з назвою продукту;
- (b) назва даного інгредієнта або категорії інгредієнтів виділяється на етикетці словесно або графічно, або
- (c) зазначення назви даного інгредієнта або категорії інгредієнтів є істотним, щоб охарактеризувати харчовий продукт і відрізнити його від продуктів, з якими його можна сплутати через його назву або вигляд.

2. Технічні правила застосування положень частини 1 включно з особливими випадками, коли зазначення кількісних показників стосовно певних інгредієнтів не вимагається, встановлені в Додатку VIII.

Стаття 23

Чиста кількість (нетто)

1. Чиста кількість харчового продукту має виражатися у літрах, сантілітрах, мілілітрах, кілограмах або грамах залежно від випадку:

- (a) в одиницях об'єму, коли йдеться про рідкі харчові продукти;
- (b) в одиницях маси, коли йдеться про інші харчові продукти.

2. Для забезпечення кращого розуміння споживачами інформації про харчові продукти на етикетках Комісія має право встановлювати для певних харчових продуктів шляхом прийняття делегованих актів відповідно до положень статті 51 інший спосіб вираження чистої кількості харчового продукту, аніж той, що встановлений частиною 1 цієї статті.

3. Технічні правила застосування положень частини 1 цієї статті, включно зі спеціальними випадками вираження чистої кількості харчових продуктів, визначені Додатком IX.

Стаття 24

Дата завершення мінімального строку зберігання, дата «вжити до», дата заморожування

1. Для продуктів, які з мікробіологічної точки зору є такими, що швидко псуються, і тому після завершення короткого періоду часу представляють небезпеку здоров'ю людини, замість дати завершення мінімального строку зберігання повинна вказуватися дата «вжити до», після якої такі харчові продукти вважаються небезпечними відповідно до положень статті 14(2)–(5) Регламенту (ЄС) № 178/2002.

2. Відповідна дата має виражатися відповідно до положень Додатку X.

3. Для забезпечення однакового застосування способу вираження дати завершення мінімального строку зберігання, про яку йдеться в пункті 1(c) Додатку X, Комісія має право приймати акти про впровадження, що встановлюють відповідні правила. Такі акти про впровадження приймаються у порядку, встановленому статтею 48(2).

Стаття 25

Умови зберігання або умови використання

1. Якщо харчові продукти потребують застосування спеціальних умов зберігання та/або умов використання, споживачі мають бути поінформовані про такі умови.

2. Для уможливлення додержання належного зберігання та використання харчових продуктів після відкриття упаковки має вказуватися, якщо належить, інформація про умови зберігання та/або термін споживання.

(c) молоко, що використовується як інгредієнт у молочних продуктах;

Країна та місце походження

1. Положення цієї статті застосовується без обмеження дії вимог до етикетування, встановлених спеціалізованим законодавством ЄС, зокрема Регламентом Ради (ЄС) № 509/2006 від 20 березня 2006 про традиційні гарантовані види сільськогосподарських та харчових продуктів ⁽¹⁾ та Регламентом Ради (ЄС) № 510/2006 від 20 березня 2006 року про захист географічних позначок і назв країн/місць походження сільськогосподарських та харчових продуктів ⁽²⁾.

2. Значення назви країни та місця походження є обов'язковим у таких випадках:

(a) якщо неповідомлення цієї інформації може ввести споживача в оману стосовно справжньої країни та місця походження харчового продукту, особливо якщо інформація, що супроводжує харчовий продукт, або інформація на етикетці в цілому можуть навести на думку, що даний харчовий продукт має іншу країну чи місце походження;

(b) коли йдеться про м'ясо, що підпадає під коди Комбінованої Номенклатури ("CN"), перелічені в Додатку XI. Цей пункт застосовується після прийняття актів про впровадження, зазначених у частині 8 цієї статті.

3. У разі повідомлення країни і місця походження харчового продукту, і якщо при цьому вони не збігаються з країною і місцем походження основного інгредієнта,

(a) необхідно також повідомити й країну та місце походження основного інгредієнта, або

(b) необхідно вказати, що країна та місце походження основного інгредієнта відрізняються від країни та місця походження харчового продукту.

Цей пункт застосовується після прийняття актів про впровадження, зазначених у частині 8 цієї статті.

4. Не пізніше, ніж через 5 років з дати застосування пункту (b) частини 2, Комісія подає Європейському Парламенту і Раді звіт з оцінкою ситуації з обов'язковим повідомленням інформації про країни та місця походження харчових продуктів, про які йдеться в зазначеному пункті.

5. Не пізніше 13 грудня 2014 року Комісія подає Європейському Парламенту і Раді звіти про ситуацію з обов'язковим повідомленням інформації про країни та місця походження таких харчових продуктів:

(a) інші типи м'яса – не яловичина і не м'ясо, про яке йдеться в пункті (b) частини 2;

(b) молоко;

(d) харчові продукти, що не піддавалися переробці;

(e) продукти, що складаються з одного інгредієнта;

(f) інгредієнти, вміст яких у харчових продуктах перевищує 50%.

6. До 13 грудня 2013 року Комісія подає Європейському Парламенту і Раді звіт про ситуацію з обов'язковим поданням інформації про країни та місця походження м'яса, що використовується як інгредієнт.

7. Звіти, зазначені в частинах 5 та 6, мають враховувати потребу споживачів у такій інформації, доцільність обов'язкового надання інформації про країну і місце походження та результати аналізу витрат і вигід від запровадження таких заходів включно з правовим впливом на внутрішній ринок та вплив на міжнародну торгівлю.

Комісія має право додавати до цих звітів пропозиції щодо внесення змін і доповнень до відповідного законодавства Європейського Союзу.

8. До 13 грудня 2013 року, після виконання аналізів впливу, Комісія приймає акти про впровадження стосовно застосування пункту (b) частини 2 цієї статті та застосування частини 3 цієї статті. Зазначені акти про впровадження приймаються в порядку, встановленому статтею 48(2).

9. Що стосується харчових продуктів, вказаних в пункті (b) частини 2 та пункті (a) частини 5 та частині 6, у звітах та аналізах впливу, підготовка/виконання яких обумовлюється цією статтею, мають розглядатися, серед іншого, варіанти методів вираження інформації про країни та місця походження цих харчових продуктів, зокрема таких даних, що стосуються життя тварин:

(a) місце народження;

(b) місце утримання;

(c) місце забою.

Стаття 27

Інструкції щодо використання

1. Інструкції щодо використання харчових продуктів мають складатися і подаватися у спосіб, що забезпечує належне використання цих харчових продуктів.

⁽¹⁾ ОВ L 93, 31.3.2006, С. 1

⁽²⁾ ОВ L 93, 31.3.2006, С. 12

2. Комісія має право приймати акти про впровадження, що встановлюють докладні правила застосування положень частини 1 до певних харчових продуктів. Такі акти про впровадження приймаються у порядку, передбаченому статтею 48(2).

Стаття 28

Алкогільна міцність напоїв

1. Для продуктів, що класифікуються як продукти з кодом CN 2204 застосовуються правила зазначення об'ємної міцності, встановлені законодавством ЄС, застосовним до цих продуктів.

2. Фактична об'ємна міцність напоїв, що містять понад 1,2%-вих об'ємних часток спирту, і не є продуктами, про які йдеться в частині 1, вказується відповідно до положень Додатку XII.

РОЗДІЛ 3

Інформація про поживні властивості харчових продуктів

Стаття 29

Зв'язок з іншим законодавством

1. Дія положень цього розділу не поширюється на харчові продукти, що підпадають під дію таких законодавчих актів:

- (a) Директива 2002/46/ЄС Європейського Парламенту і Ради⁽¹⁾;
- (b) Директива 2009/54/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 18 червня 2009 про видобуток і реалізацію природних мінеральних вод⁽²⁾.

2. Положення цього розділу застосовуються без обмеження дії Директиви 2009/39/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 6 травня 2009 про харчові продукти, призначені для певного використання в цілях харчування⁽³⁾, та певних Директив, на які посилається стаття 4(1) зазначеної Директиви.

Стаття 30

Зміст інформації про поживні властивості харчових продуктів

1. Обов'язкова інформація про поживні властивості харчових продуктів включає таку інформацію:

- (a) інформація про енергетичну цінність;

- (b) інформація про вміст жирів, насичених жирів, вуглеводів, цукрів, білків та солі.

За доцільності, поруч з інформацією про поживні властивості вказується інформація про вміст солі, якщо наявність у продукті солі зумовлена природним вмістом натрію у продукті.

2. Зміст обов'язкової інформації про поживні властивості харчових продуктів, зазначеної в частині 1, може доповнюватися зазначенням вмісту таких речовин (однієї або кількох):

- (a) мононенасичені жири;
- (b) поліненасичені жири;
- (c) високомолекулярні спирти (поліолі);
- (d) крохмаль;
- (e) клітковина;
- (f) будь-які вітаміни або мікроелементи, перелічені в пункті 1 Частини А Додатку XIII, які містяться в харчових продуктах у значних кількостях, як це визначено в пункті 2 Частини А Додатку XIII.

3. У разі, коли етикетки попередньо упакованих харчових продуктів містять обов'язкову інформацію про поживні властивості, про які йдеться в частині 1, допускається повторення

- (a) інформації про енергетичну цінність або
- (b) інформації про енергетичну цінність разом з інформацією про вміст жирів, насичених жирів, цукру та солі.

4. Як відхилення від вимог статті 36(1) допускається скорочення інформації про поживні властивості до інформації лише про енергетичну цінність у випадках, коли на етикетках продуктів, про які йдеться в статті 16(4), вказано інформацію про поживні властивості.

5. Не обмежуючи дію положень статті 44 та як відхилення від вимог статті 36(1) допускається скорочення інформації про поживні властивості до інформації лише про

- (a) енергетичну цінність або
- (b) інформації про енергетичну цінність разом з інформацією про вміст жирів, насичених жирів, цукру та солі,

якщо на етикетках продуктів, про які йдеться в статті 16(1), вказано інформацію про поживні властивості цих продуктів.

6. Для врахування важливості для споживачів інформації про поживні властивості, про яку йдеться в частинах 2-5 цієї статті, Комісія має право шляхом прийняття делегованих актів відповідно до положень статті 51 вносити зміни та доповнення до переліків у частинах 2-5 цієї статті в частині додавання чи видалення тієї чи іншої обов'язкової інформації.

⁽¹⁾ ОВ L 183, 12.7.2002, С. 51

⁽²⁾ ОВ L 164, 26.6.2009, С. 45

⁽³⁾ ОВ L 124, 20.5.2009, С. 21

7. До 13 грудня 2014 року Європейська, враховуючи наукові докази та досвід, накопичений в державах-членах, готує і подає звіт про ситуацію з вмістом гідрогенізованих жирів у харчових продуктах і в раціоні харчування населення Європейського Союзу взагалі. Цей звіт готується, щоб оцінити вплив відповідних заходів на спроможність споживачів робити вибір здоровіших продуктів харчування та формувати свій раціон харчування взагалі, а також для забезпечення можливості вибору споживачами здоровіших продуктів харчування включно з наданням їм інформації про вміст гідрогенізованих жирів у харчових продуктах та обмеження на вживання продуктів, що містять гідрогенізовані жири. За доцільності Комісія додає до цього звіту свої законодавчі пропозиції.

Стаття 31

Розрахунки (обчислення)

1. Енергетична цінність обчислюється із застосуванням перевідних коефіцієнтів, перелічених у Додатку XIV.

2. Європейська Комісія має право шляхом прийняття делегованих актів відповідно до положень статті 51 встановити перевідні коефіцієнти для вітамінів і мікроелементів, про які йдеться в пункті 1 Частини А Додатку XIII, для більш точного обчислення значень вмісту таких вітамінів і мікроелементів у харчових продуктах. Ці перевідні коефіцієнти додаються до Додатку XIV.

3. Значення енергетичної цінності та кількості поживних речовин, про які йдеться в частинах 1-5 статті 30, вказуються/обчислюються для харчових продуктів у твердому стані.

За доцільності ця інформація може стосуватися харчових продуктів після їх приготування за умови надання достатньо докладних інструкцій щодо приготування цих продуктів для цілей споживання.

4. Залежно від випадку, значення, що повідомляються споживачеві, є середніми значеннями, обчисленими на основі:

- (a) даних аналізу харчових продуктів, виконаного виробником;
- (b) даних обчислень, виконаних з використанням добре відомих або фактичних середніх значень інгредієнтів, або
- (c) даних обчислень, виконаних з використанням загально встановлених і прийнятих даних.

Комісія має право приймати акти про впровадження, якими встановлюються докладні правила, покликані забезпечити однакове впровадження положень цієї частини в тому, що стосується точності значень, що повідомляються споживачам, у тому числі стосовно величин різниць між значеннями показників, що повідомляються споживачам, і фактичними значеннями показників, встановленими в ході проведення офіційних перевірок. Такі акти про впровадження приймаються у порядку, передбаченому статтею 48(2).

Стаття 32

Вираження значень показників на 100 г. чи 100 мл.

1. Значення показників енергетичної цінності та вмісту поживних речовин, зазначених в частинах 1-5 статті 30, виражаються з використанням одиниць виміру, перелічених у Додатку XV.

2. Значення показників енергетичної цінності та вмісту поживних речовин, зазначених в частинах 1-5 статті 30, виражаються на 100 г. або 100 мл.

3. На додачу до форми вираження, встановленої частиною 2 цієї статті, інформація про вміст вітамінів та мікроелементів, якщо вона повідомляється, може виражатися як відсоткові частки норм рекомендованого споживання з їжею, вказаних в пункті 1 частини А Додатку XIII на 100 г. або 100 мл.

4. На додачу до форми вираження, встановленої частиною 2 цієї статті, інформація про енергетичну цінність та вміст поживних речовин, зазначених у частинах 1, 3, 4, 5 статті 30, може виражатися як відсоткові частки норм рекомендованого споживання з їжею, вказаних у частині В Додатку XIII на 100 г. або 100 мл.

5. У разі повідомлення споживачам інформації відповідно до частини 4 цієї статті, поруч з нею вміщується таке речення: "Рекомендована норма споживання з їжею для середньої дорослої людини (8400 кДж/2000 кКал)".

Стаття 33

Вираження значень показників на порцію або на одиницю споживання

1. У перелічених нижче випадках значення показників енергетичної цінності та вмісту поживних речовин, зазначених в частинах 1-5 статті 30, можуть для зручності споживачів виражатися на порцію та/або на одиницю споживання за умови, що величина порції або одиниці споживання та кількість порцій або одиниць споживання в упаковці вказана на етикетці:

- (a) на додачу до форми вираження на 100 г. або 100 мл., зазначеної у статті 32(2);
- (b) на додачу до форми вираження на 100 г. або 100 мл., зазначеної у статті 32(3) стосовно вмісту вітамінів і мікроелементів;
- (c) на додачу до або замість форми вираження на 100 г. або 100 мл., зазначеної у статті 32(4).

2. Як відхилення від вимог статті 32(2), у випадках, встановлених у пункті (b) статті 30(3), вміст поживних речовин та/або відсоткові частки норм рекомендованого споживання разом з їжею, встановлених частиною В Додатку XIII, можуть виражатися тільки на порцію або на одиницю споживання.

У разі вираження вмісту поживних речовин тільки на порцію або на одиницю споживання відповідно до попереднього абзацу значення показника енергетичної цінності виражається на 100 г. або на 100 мл. та на порцію або на одиницю споживання.

3. Як відхилення від вимог статті 32(2), у випадках, встановлених статтею 30(5) значення показників енергетичної цінності та вмісту поживних речовин та/або відсоткові частки норм рекомендованого споживання, встановлених частиною В Додатку XIII, можуть виражатися тільки на порцію або на одиницю споживання.

4. Величини порцій або одиниць споживання вказуються поруч з інформацією про поживні властивості.

5. З метою забезпечення однакового впровадження положень про вираження значень показників поживних властивостей на порцію або на одиницю споживання та формування єдиної основи порівняння для споживачів Комісія зобов'язана, враховуючи фактичну споживацьку поведінку споживачів та рекомендації дієтологів, запровадити, через прийняття актів про впровадження, правила вираження значень відповідних показників на порцію або на одиницю споживання для певних категорій харчових продуктів. Такі акти про впровадження приймаються в порядку, передбаченому статтею 48(2).

Стаття 34

Подання інформації

1. Інформація, визначена у частинах 1-2 статті 30, подається в одному полі зору, разом, у чіткому форматі та, за доцільності, у порядку, встановленому Додатком XV.

2. Інформація, визначена у частинах 1-2 статті 30, подається, якщо для цього вистачає місця, у формі таблиці, вміст якої вирівняно. За наявності вільного місця, інформація подається у лінійному форматі.

3. Інформація, визначена статтею 30(3), подається:

(a) в основному полі зору, а

(b) розмір шрифту має задовольняти вимоги статті 13(2).

Інформація, встановлена статтею 30(3) може подаватися у формі, відмінній від формату, встановленого у частині 2 цієї статті.

4. Інформація, встановлена частинами 4-5 статті 30, може подаватися у форматі, відмінному від формату, встановленого у частині 2 цієї статті.

5. У випадках, коли енергетична цінність або вміст поживних речовин у харчовому продукті є вкрай незначною, інформація про них може бути замінена твердженням на кшталт «містить незначні кількості», яке розміщується поруч з інформацією про поживні властивості (за наявності останньої).

Для забезпечення однакового застосування положень цієї частини Комісія має право прийняти акти про впровадження стосовно того, яку саме енергетичну цінність та які кількості поживних речовин, про які йдеться в частинах 1-5 статті 30,

можна вважати незначними. Такі акти про впровадження приймаються у порядку, передбаченому статтею 48(2).

6. Для забезпечення однакового застосування способу подання інформації про поживні властивості харчових продуктів у форматах, зазначених у частинах 1-4 цієї статті, Комісія має право прийняти стосовно цього відповідні акти про впровадження. Такі акти про впровадження приймаються у порядку, передбаченому статтею 48(2).

Стаття 35

Додаткові форми вираження та подання інформації

1. На додачу до форм вираження інформації, встановлених частинами 2, 4 статті 32 і статтею 33 та форм подання інформації, встановлених статтею 34(2), значення показників енергетичної цінності та вмісту інгредієнтів, про які йдеться в частинах 1-5 статті 30, можуть виражатися та/або подаватися також і в інших формах з використанням графіки та символів на додаток до слів і чисел, якщо задоволено такі умови:

(a) такі форми вираження/подання спираються на чинні результати ретельних наукових досліджень споживачів і при цьому не вводять споживачів в оману, як вказано в статті 7;

(b) вони розроблялися з врахуванням результатів консультацій з широким колом груп зацікавлених осіб;

(c) їх застосування покликане сприяти розумінню споживачами внеску або важливості даного харчового продукту для досягнення обґрунтованих енергетичних та поживних показників харчування людини;

(d) існують об'єктивні свідчення розуміння таких форм вираження чи подання інформації середнім споживачем;

(e) застосування інших форм вираження інформації спирається або на гармонізовані норми рекомендованого споживання з їжею, встановлені в Додатку XIII, або, за їх відсутності, на загально прийняті наукові рекомендації щодо норм споживання поживних речовин або норм енергетичної цінності;

(f) вони є об'єктивними і недискримінаційними;

(g) їх застосування не створює перешкод до вільного руху товарів.

2. Держави-члени можуть рекомендувати операторам харчової галузі використовувати одну чи кілька додаткових форм вираження чи подання інформації про поживні властивості харчових продуктів, які, на їх думку, якнайкраще задовольняють вимоги, встановлені пунктами (a)-(g) частини 1. При цьому держави-члени зобов'язані надати Комісії докладний опис таких додаткових форм вираження чи подання інформації.

3. Держави-члени забезпечують здійснення залежного моніторингу використання додаткових форм вираження чи подання інформації про поживні властивості харчових продуктів на ринку на своїх територіях.

З метою сприяння здійсненню моніторингу використання таких додаткових форм вираження чи подання інформації держави-члени мають право вимагати від операторів харчової галузі, які розміщують на ринку на їх територіях харчові продукти з нанесеною на них такою інформацією, сповіщати компетентні органи про використання додаткових форм вираження або подання інформації з підтвердженням (обґрунтуванням) виконання вимог пунктів (а)-(g) частини 1. Оператори харчової галузі зобов'язані сповіщати компетентні органи також про припинення використання таких додаткових форм вираження або подання інформації.

4. Комісія організує та сприяє обміну інформацією між державами-членами, нею та зацікавленими особами з питань використання будь-яких додаткових форм вираження або подання інформації про поживні властивості харчових продуктів.

5. До 13 грудня 2017 року, спираючись на набутий досвід, Комісія подає Європейському Парламенту і Раді звіт про використання додаткових форм вираження та подання інформації, вплив їх використання на ситуацію на внутрішньому ринку та доцільність подальшої гармонізації цих форм вираження та подання інформації. З цієї метою держави-члени подають Комісії відповідну інформацію про використання таких додаткових форм вираження та подання інформації на ринку в межах своїх територій. Комісія може додати до цього звіту пропозиції щодо внесення змін і доповнень до відповідних актів законодавства ЄС.

6. Для забезпечення однакового застосування положень цієї статті Комісія приймає акти про впровадження, якими встановлюються докладні правила застосування положень частин 1, 3, 4 цієї статті. Такі акти про впровадження приймаються у порядку, передбаченому статтею 48(2).

ГЛАВА V

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ, ЩО ПОДАЄТЬСЯ В ДОБРОВІЛЬНОМУ ПОРЯДКУ

Стаття 36

Застосовні вимоги

1. У разі, якщо інформація про харчові продукти, визначена у статтях 9, 10, подається в добровільному порядку, така інформація має задовольняти вимоги, встановлені Розділами 2, 3 Глави IV.
2. Інформація про харчові продукти, що подається в добровільному порядку, має задовольняти такі вимоги:
 - (а) інформація не повинна вводити споживачів в оману відповідно до статті 7;
 - (б) інформація не повинна сприйматися споживачем як незрозуміла чи заплутана;
 - (в) за необхідності інформація має спиратися на відповідні наукові дані.

3. Комісія приймає акти про впровадження щодо застосування вимог частини 2 цієї статті стосовно такої інформації, що подається в добровільному порядку:

- (а) інформація про можливу та випадкову наявність у харчових продуктах речовин або продуктів, що спричиняють алергію та непереносимість;
- (б) інформація про можливість вживання харчового продукту вегетаріанцями та суворими вегетаріанцями;
- (в) норми рекомендованого вживання з їжею певними категоріями населення на додачу до норм рекомендованого вживання з їжею, встановлених у Додатку XIII.

Ці акти про впровадження приймаються у порядку, передбаченому статтею 48(2).

4. Для забезпечення належного інформування споживачів у випадках, коли оператори харчової галузі надають інформацію про харчові продукти в добровільному порядку, але по-різному, що може сплутати споживачів або ввести їх в оману, Комісія має право шляхом прийняття делегованих актів відповідно до статті 51 обумовлювати додаткові випадки надання інформації в добровільному порядку на додачу до тих, що передбачені частиною 3 цієї статті.

Стаття 37

Подання

Інформація, що подається в добровільному порядку, не повинна зменшувати площу поверхні, необхідну для подання обов'язкової інформації про харчові продукти.

ГЛАВА VI

ЗАХОДИ НАЦІОНАЛЬНОГО РІВНЯ

Стаття 38

Заходи національного рівня

1. Держави-члени не мають права приймати та здійснювати заходи національного рівня стосовно питань, що гармонізує цей Регламент, якщо тільки це не дозволяється актом законодавства ЄС. Такі національні заходи не повинні чинити перешкод вільному руху товарів, у тому числі бути дискримінаційними по відношенню до харчових продуктів з інших держав-членів.

2. Не обмежуючи дію положень статті 39, держави-члени мають право приймати національні заходи з питань, які не гармонізує цей Регламент, за умови що такі національні заходи не забороняють, не ускладнюють та не обмежують вільний рух товарів, які задовольняють положення цього Регламенту.

Національні заходи про додаткову обов'язкову інформацію про харчові продукти

1. На додачу до обов'язкової інформації про харчові продукти, визначену статтею 9(1) і статтею 10, держави-члени мають право у порядку, передбаченому статтею 45, приймати заходи, що вимагають надання додаткової обов'язкової інформації про певні типи або категорії харчових продуктів. Прийняття таких заходів має зумовлюватися щонайменше однією з таких підстав:

- (a) захист здоров'я населення;
- (b) захист споживачів;
- (c) запобігання шахрайству;
- (d) захист галузевих чи комерційних прав власності, позначок місць походження, зареєстрованих позначок країн походження, запобігання нечесній конкуренції.

2. Спираючись на положення частини 1, держави-члени мають право запроваджувати заходи щодо обов'язкового зображення позначок країни походження або місця походження харчових продуктів, але тільки в тих випадках, коли існує очевидний зв'язок між певними характеристиками харчових продуктів та країною чи місцем їх походження. Сповідуючи Комісію про такі заходи, держави-члени зобов'язані надати свідчення того, що більшість споживачів вважають надання такої інформації надзвичайно важливим.

Стаття 40

Молоко та молочні продукти

Держави-члени мають право приймати заходи з відхиленням від вимог статей 9(1) і 10(1), якщо молоко та молочні продукти реалізуються у скляних пляшках, призначених для повторного використання.

Держави-члени зобов'язані повідомляти Комісії тексти таких заходів без зволікання.

Стаття 41

Алкогільні напої

Держави-члени мають право до прийняття Європейським Союзом положень, зазначених у статті 16(4), зберігати чинними національні заходи стосовно переліку інгредієнтів напоїв, що містять понад 1,2%-ву об'ємну частку спирту.

Стаття 42

Вираження чистої кількості

За відсутності актів законодавства ЄС, на які посилається стаття 23(2), про вираження чистої кількості для певних харчових продуктів іншим способом, аніж той, що визначений статтею 23(1), держави-члени мають право

зберігати чинними національні заходи, прийняті до 12 грудня 2011 року.

До 13 грудня 2014 року держави-члени мають інформувати про такі заходи Комісію, яка доведеть їх до відома інших держав-членів.

Стаття 43

Добровільне інформування про норми рекомендованого вживання з їжею, встановлені для певних категорій населення

У разі прийняття заходів відповідно до пункту (c) статті 36(3) держави-члени мають право запровадити добровільне інформування про норми рекомендованого вживання разом з їжею, встановлені для певних категорій населення.

Держави-члени зобов'язані повідомити тексти таких заходів Комісії без затримки.

Стаття 44

Національні заходи стосовно попередньо неупакованих харчових продуктів

1. Якщо харчові продукти пропонуються до реалізації кінцевим споживачам або підприємствам громадського харчування попередньо неупакованими, або якщо пакування продуктів харчування здійснюється безпосередньо на підприємстві торгівлі на прохання споживача або попередньо упаковані для прямого продажу:

(a) надання інформації, передбаченої пунктом (c) статті 9(1), є обов'язковим;

(b) надання іншої інформації, передбаченої статтями 9, 10, не є обов'язковим, якщо тільки держави-члени не приймають національні заходи, що вимагають надання деякої або всієї інформації або елементів цієї інформації.

2. Держави-члени мають право приймати національні заходи стосовно засобів надання, а за необхідності й форми вираження та подання інформації та елементів інформації, передбаченої частиною 1.

3. Держави-члени зобов'язані надіслати Комісії тексти заходів, про які йдеться в пункті (b) частини 1 та в частині 2, без зволікання.

Стаття 45

Порядок сповіщення

1. У разі посилання на цю статтю країна держава-член, яка вважає за необхідне прийняти новий акт законодавства про інформацію щодо харчових продуктів, зобов'язана попередньо повідомити Комісію та інші держави-члени про заплановані нею заходи та причини, що обґрунтовують необхідність прийняття таких заходів.

2. Комісія зобов'язана провести консультації з Постійним комітетом з питань харчового ланцюга та здоров'я тварин, створеним на виконання положень статті 58(1) Регламенту (ЄС) № 178/2002, якщо вона вважає, що такі консультації будуть корисними, або якщо проведення консультацій вимагає держава-член. У такому випадку Комісія забезпечує прозорість цього процесу для всіх зацікавлених осіб.

3. Держава-член, яка вважає за необхідне прийняти новий акт законодавства про інформацію про харчові продукти, має право вжити передбачені заходи не раніше, ніж через 3 місяці після надсилання сповіщення, зазначеного в частині 1, за умови, що вона не одержала негативний висновок Комісії.

4. Якщо висновок Комісії є негативним і до завершення періоду, передбаченого частиною 3 цієї статті, Комісія ініціює процедуру, передбачену частиною 2 статті 48, для з'ясування можливості впровадження запланованих заходів з можливими коригуваннями.

5. Дія Директиви 98/34/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 22 червня 1998, якою встановлюється порядок надання інформації у сфері технічних стандартів та положень і правил про послуги Інформаційного суспільства ⁽¹⁾, не поширюється на заходи, що підпадають під порядок сповіщення, передбачений цієї статтею.

ГЛАВА VII

ВПРОВАДЖЕННЯ, ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 46

Внесення змін і доповнень до Додатків

З метою врахування ходу технічного прогресу, наукових досягнень, міркувань охорони здоров'я споживачів та потреби споживачів в інформації та з урахуванням положень статей 10(2) і 21(2), що стосуються внесення змін і доповнень до Додатків II, III, Комісія має право шляхом прийняття делегованих актів відповідно до статті 51 вносити зміни та доповнення до цього Регламенту.

Стаття 47

Перехідний період та дата застосування впроваджуючих заходів або делегованих актів

1. Не обмежуючи дію частини 2 цієї статті, реалізуючи надані цим Регламентом повноваження щодо прийняття заходів через прийняття актів про впровадження у порядку, передбаченому статтею 48(2), або через прийняття делегованих актів відповідно до статті 51, Комісія зобов'язана:

- (а) встановити належний перехідний період щодо застосування нових заходів, протягом якого харчові продукти з етикетками, які не задовольняють вимоги нових заходів, можуть розміщуватися на ринку, і після

завершення якого дозволяється реалізовувати запаси таких харчових продуктів, які були розміщені на ринку до завершення перехідного періоду, до повного вичерпання цих запасів, та

- (б) забезпечити набрання чинності цими заходами з 1 квітня у будь-якому календарному році.

2. Положення частини 1 не застосовуються у надзвичайних випадках, коли заходи, про які йдеться у частині 1, здійснюються з метою захисту здоров'я населення.

Стаття 48

Постійний комітет з питань харчового ланцюга та здоров'я тварин (Комітет)

1. Комісії надає допомогу Постійний комітет з питань харчового ланцюга та здоров'я тварин, створений на виконання положень статті 58(1) Регламенту (ЄС) № 178/2002. Цим комітетом є комітет у значенні, встановленому Регламентом (ЄС) № 182/2011.

2. У разі посилання на цю частину застосовується стаття 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Комісія не має права приймати проект акту про впровадження за відсутності висновків з боку Комітету. У цьому випадку застосовується пункт 3 частини 4 статті 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Стаття 49

Зміни та доповнення до Регламенту (ЄС) № 1924/2006

Частини 1, 2 статті 7 Регламенту (ЄС) № 1924/2006 замінюються таким:

«Нанесення інформації про харчові властивості на етикетки харчових продуктів, стосовно яких робляться заяви про харчову цінність та вплив на здоров'я людини, є обов'язковим за винятком випадків загальної реклами. Склад такої інформації визначається статтею 30(1) Регламенту (ЄС) № 1169/2011 Європейського Парламенту і Ради від 25 жовтня 2011 року про надання інформації про харчові продукти споживачам ⁽²⁾. Якщо робляться заяви про харчову цінність та вплив здоров'я людини щодо поживних речовин, вказаних у статті 30(2) Регламенту (ЄС) № 1169/2011, кількісний вміст таких поживних речовин повідомляється, як передбачено статтями 31-34 зазначеного Регламенту.

Якщо інформація про кількісний вміст речовин, стосовно яких робиться заява про харчову цінність та вплив на здоров'я людини, не вказана разом з такою заявою на етикетці, вона має бути розміщена у тому ж полі зору, що й заява на етикетці, й виражена, як це передбачено статтями 31, 32, 33 Регламенту (ЄС) № 1169/2011. Одиниці виміру, що використовуються для вираження кількісного вмісту таких речовин, мають вибиратися з міркувань прийнятності для конкретних речовин.

⁽¹⁾ ОВ L 204, 21.7.1998, стор. 37

⁽²⁾ ОВ L 304, 22.11.2011, С. 18"

Зміни до доповнення до Регламенту (ЄС) № 1925/2006

Замінити частину 3 статті 7 Регламенту (ЄС) № 1925/2006 на таке положення:

«3. Вміщення на етикетках харчових продуктів інформації про вітаміни та мікроелементи, що були додані до продуктів, і які підпадають під дію цього Регламенту, є обов'язковим. Ця інформація складається з інформації, визначеної статтею 30(1) Регламенту (ЄС) № 1169/2011 Європейського Парламенту і Ради від 25 жовтня 2011 року про надання інформації про харчові продукти споживачам ⁽¹⁾, та значень сукупної кількості вітамінів і мікроелементів, доданих до харчових продуктів, про які йдеться.

*Стаття 51***Реалізація делегованих повноважень**

1. Повноваження щодо прийняття делегованих актів надаються Комісії на умовах, що встановлюються цією статтею.
2. Повноваження на прийняття делегованих актів, про які йдеться у статті 9(3), статті 10(2), статті 12(3), статті 13(4), статті 18(5), статті 19(2), статті 21(2), статті 23(2), статті 30(6), статті 31(2), статті 36(4) і статті 46, надаються Комісії на період 5 років після 12 грудня 2011 року. Комісія складає звіт щодо реалізації делегованих їй повноважень не пізніше, ніж за 9 місяців до завершення зазначеного 5-річного строку повноважень. Строк делегованих повноважень автоматично продовжується на періоди такої ж тривалості, якщо тільки Європейський Парламент і Рада не висувають заперечень проти такого продовження не пізніше, ніж за 3 місяці до завершення чергового строку повноважень.
3. Європейський Парламент або Рада можуть у будь-який час відкликати делеговані повноваження, про які йдеться у статті 9(3), статті 10(2), статті 12(3), статті 13(4), статті 18(5), статті 19(2), статті 21(2), статті 23(2), статті 30(6), статті 31(2), статті 36(4) і статті 46. Рішення про відкликання припиняє дію делегованого повноваження, щодо якого воно прийняте. Таке рішення набирає чинності наступного дня після опублікування рішення в Офіційному віснику Європейського Союзу або у пізнішу дату, встановлену даним рішенням. Таке рішення не може скасувати дію будь-якого делегованого акту, який вже набрав чинності.
4. Одразу після прийняття делегованого акту Комісія сповіщає про це одночасно Європейський Парламент і Раду.
5. Делеговані акти, прийняті відповідно до положень статті 9(3), статті 10(2), статті 12(3), статті 13(4), статті 18(5), статті 19(2), статті 21(2), статті 23(2), статті 30(6), статті 31(2), статті 36(4) і статті 46 набирають чинності лише у разі відсутності заперечень з боку Європейського Парламенту або Ради протягом двох місяців з дати сповіщення

Європейського Парламенту і Ради про прийняття таких актів та за умови одержання від Європейського Парламенту і Ради підтвердження про відсутність заперечень напередодні завершення цього періоду. За ініціативою Європейського Парламенту або Ради тривалість цього періоду може бути подовжена на два місяці.

*Стаття 52***Термінова процедура**

1. Делеговані акти, прийняті згідно з положеннями цієї статті, набирають чинності негайно і залишаються чинними, доки не будуть висунуті заперечення відповідно до положень частини 2. Сповідення про прийняття делегованого акту, адресоване Європейському Парламенту і Раді, має містити обґрунтування необхідності негайного набрання чинності даним актом.
2. Європейський Парламент або Рада мають право висунути заперечення щодо чинності делегованого акту в порядку, передбаченому частиною 5 статті 51. У цьому випадку Комісія негайно скасовує даний акт, як тільки вона одержує повідомлення про прийняття Європейським Парламентом або Радою рішення про заперечення акту.

*Стаття 53***Скасування**

1. Директиви 87/250/ЄЕС, 90/496/ЄЕС, 1999/10/ЄС, 2000/13/ЄС, 2002/67/ЄС and 2008/5/ЄС і Регламент (ЄС) № 608/2004 втрачають чинність з 13 грудня 2014 року.
2. Всі посилання на ці скасовані акти законодавства вважаються посиланнями на цей Регламент.

*Стаття 54***Заходи перехідного періоду**

1. Харчові продукти, які розміщені на ринку або етикетовані до 13 грудня 2014 року, і які не задовольняють вимоги цього Регламенту, можуть реалізовуватися, доки не будуть вичерпані запаси цих продуктів.
Харчові продукти, які розміщені на ринку або етикетовані до 13 грудня 2016 року, і які не задовольняють вимоги, встановлені пунктом (1) статті 9(1), можуть реалізовуватися, доки не вичерпаються запаси цих продуктів.
Харчові продукти, які розміщені на ринку або етикетовані до 1 січня 2014 року, і які не задовольняють вимоги, встановлені частиною В Додатку VI, можуть реалізовуватися, доки не вичерпаються запаси цих продуктів.

⁽¹⁾ ОВ L 304, 22.11.2011, С. 18"

2. У період з 13 грудня 2014 року по 13 грудня 2016 року, коли інформація про поживні властивості харчових продуктів подається в добровільному порядку, така інформація має задовольняти вимоги статей 30-35.

3. Незважаючи на положення Директиви 90/496/ЄЕС, статті 7 Регламенту (ЄС) № 1924/2006 і статті 7(3) Регламенту (ЄС) № 1925/2006, харчові продукти, етикетовані із задоволенням вимог статей 30-35 цього Регламенту, можуть розміщуватися на ринку у період до 13 грудня 2014 року.

Незважаючи на положення Регламенту Комісії (ЄС) № 1162/2009 від 30 листопада 2009 року, що визначає перехідні заходи щодо впровадження Регламентів (ЄС) № 853/2004, (ЄС) № 854/2004 та (ЄС) № 882/2004 Європейського Парламенту і Ради ⁽¹⁾, харчові продукти, етикетовані відповідно до положень частини В Додатку VI цього

Регламенту, можуть розміщуватися на ринку в період до 1 січня 2014 року.

Стаття 55

Набрання чинності і дата застосування

Цей Регламент набирає чинності у 20-й день після його опублікування в Офіційному віснику Європейського Союзу.

Цей Регламент застосовується, починаючи з 13 грудня 2014 року, за винятком пункту(1) статті 9(1), який застосовується, починаючи з 13 грудня 2016 року, і частини В Додатку VI, яка застосовується, починаючи з 1 січня 2014 року

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі і має пряму дію в усіх державах-членах.

Вчинено у Стразбурзі, 25 жовтня 2011 року.

За Європейський Парламент

Голова

J. BUZEK

За Раду

Голова

M. DOWGIELEWICZ

⁽¹⁾ ОВ L 314, 1.12.2009, С. 10

ДОДАТОК I

СПЕЦІАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

зазначені у частині 4 статті 2:

1. "Інформація про поживні властивості" або "інформація про поживні властивості на етикетках" означає інформацію про:
 - (а) енергетичну цінність або
 - (б) енергетичну цінність та вміст одного чи кількох з наведеного нижче виключного переліку поживних речовин:
 - жири (насичені жири, мононенасичені жири, поліненасичені жири),
 - вуглеводи (цукри, високомолекулярні спирти (поліоли), крохмаль),
 - сіль,
 - клітковина,
 - білки,
 - будь-які з вітамінів або мікроелементів, які перелічені в пункті 1 частини А Додатку XIII і містяться у значних кількостях, як це визначено в пункті 2 частини А Додатку XIII,
2. "жир" означає загальна кількість ліпідів, включно з фосфоліпідами;
3. "насичені жири" означає жирні кислоти без подвійних зв'язків;
4. "транс-жири" – це жирні кислоти з принаймні одним несполученим (тобто, перерваним принаймні однією метиленовою групою) подвійним зв'язком вуглець-вуглець у транс положенні
5. "мононенасичені жири" означає жирні кислоти з одним подвійним цис- зв'язком;
6. "поліненасичені жири" означає жирні кислоти з двома та більше подвійними цис- зв'язками;
7. "вуглеводи" означає будь-які вуглеводи, які беруть участь в обміні речовин в організмі людини, і включають поліоли ;
8. "цукри" означає всі моносахариди та дисахариди, що містяться у їжі, не включаючи поліоли;
9. "поліоли" означає спирти, що містять більш, ніж дві гідроксильні групи;
10. "білки" означає вміст білку, розрахований з використанням формули: білок = загальний азот по Келдалу $\times 6,25$;
11. "сіль" означає еквівалентний вміст солі, величина якого обчислюється за формулою: сіль = натрій $\times 2,5$;
12. "клітковина" означає вуглеводи, які не перетравлюються і не всмоктуються в тонкому кишечнику людини і належать до таких категорій:
 - їстівні вуглеводні полімери, які звичайно містяться у харчових продуктах, що споживаються людиною;
 - їстівні вуглеводні полімери, які були одержані з харчової сировини фізичними, ферментативними або хімічними засобами, і які характеризуються сприятливою фізіологічною дією, що підтверджується загально визнаними науковими свідченнями;
 - їстівні синтетичні вуглеводні полімери, які характеризуються сприятливою фізіологічною дією, що підтверджується загально визнаними науковими свідченнями.
13. "середнє значення" означає значення, яке якнайкраще представляє вміст поживної речовини у даному харчовому продукті і враховує сезонні коливання, динаміку споживання та інші чинники, які можуть спричинити коливання фактичного значення показника.

ДОДАТОК II

РЕЧОВИНИ АБО ПРОДУКТИ, ЩО СПРИЧИНЯЮТЬ АЛЕРГІЮ АБО НЕПЕРЕНОСИМІСТЬ

1. Злаки, що містять рослинні білки, а саме: пшениця, жито, ячмінь, овес, пшениця спельта, камут або їх гібриди та продукти за винятком:
 - (a) крохмальної патоки на основі пшениці включно з декстрозою ⁽¹⁾;
 - (b) мальтодекстринів на основі пшениці ⁽¹⁾;
 - (c) крохмальної патоки на основі ячменю;
 - (d) зернових, що використовуються для виробництва алкогольних продуктів перегонки включно з етиловим спиртом сільськогосподарського походження;
2. Ракоподібні та продукти з ракоподібних;
3. Яйця та продукти з яєць;
4. Риба та продукти з риби за винятком:
 - (a) рибний желатин, що використовується як наповнювач для вітамінів або каротеноїдних препаратів;
 - (b) рибний желатин або рибний клей, що використовується як освітлювач у пиві та вині;
5. Арахіс та продукти з арахісу;
6. Соеві боби та продукти з них за винятком:
 - (a) повністю рафінованої соєвої олії та жиру ⁽¹⁾;
 - (b) природньої суміші токоферолів (E306), природнього D-альфа токоферолу, природнього D-альфа токоферол ацетату та природнього D-альфа токоферол сукцинатау, що походять із соєвих бобів;
 - (c) фітостиролів та ефірів фітостиролів, що походять з рослинної олії та соєвих бобів;
 - (d) рослинних ефірів станолів, вироблених зі стеролів рослинної олії з соєвих бобів;
7. Молоко та продукти з молока (включно з лактозою) за винятком:
 - (a) випадків, коли такі продукти використовуються для виробництва алкогольних продуктів перегонки включно з етиловим спиртом сільськогосподарського походження;
 - (b) лактитолу;
8. Горіхи, а саме: мигдальний горіх (*Amygdalus communis* L.), лісовий горіх (*Corylus avellana*), грецький горіх (*Juglans regia*), кеш'ю (*Anacardium occidentale*), пекан (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), бразильський горіх (*Bertholletia excelsa*), фісташки (*Pistacia vera*), макадамія (*Macadamia ternifolia*), продукти з цих горіхів за винятком горіхів, що використовуються для виробництва алкогольних продуктів перегонки включно з етиловим спиртом сільськогосподарського походження;
9. Селера та продукти з селери;
10. Гірчиця та продукти з гірчиці;
11. Насіння кунжуту та продукти з нього;
12. Двоокис сірки та сульфіти з концентраціями понад 10 мг/кг або 10 мг/літр в розрахунку на 100%-й SO₂, що розраховуються для продуктів, які пропонуються як готові до споживання або відтворені згідно з інструкціями виробників;
13. Люпин та продукти з нього;
14. Молюски та продукти з них.

⁽¹⁾ Та продукти з них, якщо процес, якому вони піддавалися, ймовірно не призводить до рівня підвищення алергенної чутливості, оціненого офіційним органом влади, що займається питаннями відповідного продукту, з якого вони походять

ДОДАТОК III

ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ, ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЯКІ ПОВИННА МІСТИТИ ДОДАТКОВІ ДАНІ

ТИПИ І КАТЕГОРІЇ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ	ДОДАТКОВІ ДАНІ
1. Харчові продукти, запаковані у середовищі певних газів	
1.1. Харчові продукти, строк зберігання яких був подовжений завдяки пакуванню у середовищі газів, використання яких дозволено Регламентом (ЄС) № 1333/2008	"запаковано в середовищі захисної атмосфери"
2. Харчові продукти, що містять підсолоджувачі	
2.1. Харчові продукти, що містять підсолоджувач або підсолоджувачі, використання яких дозволено Регламентом (ЄС) № 1333/2008	"з підсолоджувачем (підсолоджувачами)" Це словосполучення має супроводжувати назву харчового продукту
2.2. Харчові продукти, що містять доданий цукор або цукри і підсолоджувач або підсолоджувачі, використання яких дозволено Регламентом (ЄС) № 1333/2008	"з цукром (цукрами) та підсолоджувачем (підсолоджувачами)" Це словосполучення має супроводжувати назву харчового продукту
2.3. Харчові продукти, що містять аспартам / аспартама ацесульфам відповідно до положень Регламенту (ЄС) № 1333/2008	Фраза "Містить аспартам (джерело фенілоланілу)" має розміщуватися на етикетці у випадках, коли сіль аспартама / аспартама ацесульфам вказана у переліку інгредієнтів лише як посилання з кодом E. Фраза "Містить джерело фенілоланілу" має розміщуватися на етикетці, у випадках, в яких сіль аспартама / аспартама ацесульфам вказана у переліку інгредієнтів як її назва.
2.4. Харчові продукти, що містять понад 10% доданих поліолів, використання яких дозволяється Регламентом (ЄС) № 1333/2008	"Надмірне споживання може спричинити послаблюючий ефект"
3. Харчові продукти, що містять гліциризинову кислоту та її амонієву сіль	
3.1. Кондитерські вироби або напої, що містять гліциризинову кислоту та її амонієву сіль внаслідок додавання речовин(и), таких як рослина локриця (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) в концентрації 100 мг/кг або 10 мг/л чи більше	Словосполучення "містить локрицю" має розміщуватися одразу за переліком інгредієнтів, якщо тільки термін "локриця" вже не включено в перелік інгредієнтів або в назву харчового продукту. За відсутності переліку інгредієнтів це словосполучення має супроводжувати назву харчового продукту
3.2. Кондитерські вироби, що містять гліциризинову кислоту та її амонієву сіль внаслідок додавання речовин(и), таких як рослина локриця (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) в концентрації 4 г/кг чи більше	Речення "містить локрицю – особам, які потерпають від гіпертонії, слід уникати надмірного споживання" має розміщуватися одразу за переліком інгредієнтів. За відсутності переліку інгредієнтів це словосполучення має супроводжувати назву харчового продукту
3.3. Напої, що містять гліциризинову кислоту та її амонієву сіль внаслідок додавання речовин(и), таких як рослина локриця (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) в концентрації 50 мг/кг чи більше або 300 мг/л чи більше, якщо напої містять понад 1,2%-х об'ємних часток спирту ⁽¹⁾	Речення "містить локрицю – особам, які потерпають від гіпертонії, слід уникати надмірного споживання" має розміщуватися одразу за переліком інгредієнтів. За відсутності переліку інгредієнтів це словосполучення має супроводжувати назву харчового продукту

¹ Рівень застосовується до продуктів, що пропонуються як готові до споживання або як відновлені згідно з інструкціями виробників

ТИПИ І КАТЕГОРІЇ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ	ДОДАТКОВІ ДАНІ
4. Напої з великим вмістом кофеїну або харчові продукти з доданим кофеїном	
4.1. Напої, за винятком напоїв на основі кави, чаю чи кавових або чайних екстрактів, коли назва харчового продукту включає термін «кава» або «чай», які: - призначені для споживання без модифікації і містять кофеїн, з будь-якого джерела, у пропорції понад 150 мг/л або - у концентрованій чи випаруваному вигляді та після відновлення містять кофеїн, з будь-якого джерела, у пропорції понад 150 мг/л	Речення "Високий вміст кофеїну; не рекомендується для вживання дітьми, вагітними жінками та жінками, які годують" має бути розміщене в тому ж полі зору, що й назва напою. Після нього у квадратних дужках вказується вміст кофеїну в мг на 100 мл відповідно до статті 13(1) цього Регламенту
4.2. Харчові продукти – не напої, що містять добавки кофеїну з фізіологічною метою	Речення "Містить кофеїн. Не рекомендується для вживання дітьми та вагітними жінками" має бути розміщене в тому ж полі зору, що й назва харчового продукту. Після нього у квадратних дужках вказується вміст кофеїну в мг на 100 г/мл відповідно до статті 13(1) цього Регламенту. У випадку харчових добавок вміст кофеїну виражається на порцію згідно з вміщеними на етикетці рекомендаціями стосовно денної норми споживання
5. Харчові продукти з добавками фітостиролів, ефірів фітостиролів, фітостанолів та ефірів фітостанолів	
5.1. Харчові продукти або інгредієнти харчових продуктів з добавками фітостиролів, ефірів фітостиролів, фітостанолів або ефірів фітостанолів	(1) Словосполучення "з добавками рослинних стиролів" або "з добавками рослинних станолів" має бути розміщене у тому ж полі зору, що й назва харчового продукту; (2) кількісний вміст добавок фітостиролів, ефірів фітостиролів, фітостанолів або ефірів фітостанолів (виражений у % або грамах вільних рослинних стиролів / рослинних станолів на 100 г або 100 мл харчового продукту) має бути вказаний у переліку інгредієнтів; (3) заява про те, що харчовий продукт призначений виключно для осіб, які прагнуть знизити рівень холестерину у крові; (4) заява про те, що особам, які приймають ліки для зниження рівня холестерину в крові, слід споживати продукт лише під наглядом лікаря; (5) добре видима заява про те, що харчовий продукт з огляду на його поживні властивості може не рекомендуватися для споживання вагітними жінками, жінками, які годують, та дітьми віком до 5 років; (6) порада стосовно вживання харчового продукту як складової частини збалансованого та різноманітного раціону, у тому числі стосовно регулярного споживання фруктів та овочів для підтримання в організмі належного рівня каротиноїдів; (7) у тому ж полі зору, що й заява, розміщення якої вимагається пунктом (3) вище, – заява про те, що слід уникати споживання добавок рослинних стиролів / рослинних станолів у кількості понад 3 г/день; (8) визначення порції харчового продукту або інгредієнту харчового продукту, про який ідеться (бажано в г або мг) разом з кількісним вмістом рослинних стиролів / рослинних станолів у кожній порції
6. Заморожене м'ясо, заморожені м'ясні напівфабрикати та заморожені рибопродукти, що не піддавалися переробці	
6.1. Заморожене м'ясо, заморожені м'ясні напівфабрикати та заморожені рибопродукти, що не піддавалися переробці	Дата заморожування або дата першого заморожування, якщо продукт заморожувався понад один раз відповідно до пункту (3) Додатку X.

ДОДАТОК IV

ВИЗНАЧЕННЯ ВИСОТИ ЛІТЕР БЕЗ ВИНОСНИХ ЕЛЕМЕНТІВ

Висота малих літер без виносних елементів

Умовні позначки

- 1 | Верхня лінія малих літер з виносним елементом |
- 2 | Верхня лінія великих літер |
- 3 | Верхня лінія малих літер |
- 4 | Нижня лінія шрифту |
- 5 | Нижня лінія малих літер з виносним елементом |
- 6 | Висота літер без виносного елементу |
- 7 | Розмір шрифту |

ДОДАТОК V

ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ, НА ЯКІ НЕ ПОШИРЮЄТЬСЯ ВИМОГА ЩОДО ОБОВ'ЯЗКОВОГО НАДАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПОЖИВНІ ВЛАСТИВОСТІ

1. Продукти, які не піддавалися переробці, і які містять один інгредієнт або інгредієнти однієї категорії;
2. Продукти, які піддавалися лише одному виду переробки – визріванню, і які містять один інгредієнт або інгредієнти однієї категорії;
3. Вода, призначена для споживання людиною, у тому числі вода, яка містить лише один доданий інгредієнт – діоксид вуглецю та/або підсолоджувачі;
4. Трави, прянощі або їх суміші;
5. Сіль та її замінники;
6. Підсолоджувачі, які додаються у готові страви;
7. Продукти, на які поширюється дія Директиви 1999/4/ЄС Європейського Парламенту і Ради ЄС від 22 лютого 1999 про екстракти кави та цикорію ⁽¹⁾, цілі або мелені зерна кави та цілі або мелені зерна кави без кофеїну;
8. Настоянки на травах і фруктах, чай, чай без кофеїну, розчинний чай, чайні напої, розчинний чай та чайні напої без кофеїну, які не містять інших доданих інгредієнтів, крім ароматизаторів, що не змінюють поживну цінність чаю;
9. Ферментований оцет і замінники оцту включно з тими, в яких єдиними доданими інгредієнтами є ароматизатори;
10. Ароматизатори;
11. Харчові добавки;
12. Технологічні добавки;
13. Харчові ферменти;
14. Желатин;
15. Згущувачі для виробництва джемів;
16. Дріжджі;
17. Жувальна гумка;
18. Попередньо упаковані харчові продукти або продукти в тарі/контейнерах, де найбільша поверхня має площу менш, ніж 25 см²;
19. Харчові продукти, у тому числі харчові продукти, вироблені вручну, які постачаються виробником у малих обсягах безпосередньо кінцевому споживачеві або місцевим підприємствам роздрібною торгівлі, які, у свою чергу, постачають їх кінцевим споживачам.

⁽¹⁾ ОВ L 66, 13.3.1999, С. 26

ДОДАТОК VI

НАЗВА ХАРЧОВОГО ПРОДУКТУ ТА ІНФОРМАЦІЯ, ЩО ЇЇ СУПРОВОДЖУЄ

ЧАСТИНА А. ОБОВ'ЯЗКОВА ІНФОРМАЦІЯ, ЩО СУПРОВОДЖУЄ НАЗВУ ХАРЧОВОГО ПРОДУКТУ

1. Назва харчового продукту повинна містити або супроводжуватися інформацією про фізичний стан продукту чи про обробку, якій він піддавався (наприклад, мелений, повторно заморожений, висушений сублімацією, швидко заморожений, концентрований, копчений) у всіх випадках, в яких відсутність такої інформації може ввести покупця в оману.
2. Якщо харчовий продукт заморожувався, але продається розмороженим, до назва продукту має супроводжуватися слово «розморожений».

Ця вимога не поширюється на:

- (a) інгредієнти, що містяться у готовому продукті;
- (b) харчові продукти, для яких заморожування є необхідним етапом технологічного процесу виробництва;
- (c) харчові продукти, розморожування яких не погіршує їх безпечність та якість.

Цей пункт застосовується без обмеження дії пункту 1.

3. Харчові продукти, які піддавалися дії іонізуючого випромінювання, позначаються одним з таких застережень:
"опромінений" або "піддавався дії іонізуючого випромінювання". Крім того, на такі продукти наносять й інші позначки, передбачені Директивою 1999/2/ЄС Європейського Парламенту і Ради ЄС від 22 лютого 1999 про зближення законодавства держав-членів про харчові продукти та інгредієнти харчових продуктів, що піддаються дії іонізуючого випромінювання ⁽¹⁾.
4. В інформації на харчових продуктах, в яких звичний для споживачів компонент або інгредієнт замінений іншим компонентом або інгредієнтом, має чітко вказуватися, на додачу до переліку інгредієнтів, що певний компонент або інгредієнт використаний для повної або часткової заміни іншого компонента/інгредієнта:
 - (a) поруч з назвою продукту та
 - (b) з використанням розміру шрифту, в якому висота малих літер дорівнює щонайменше 75% висоти малих літер у назві продукту, і який є не меншим за мінімальний розмір шрифту, встановлений вимогами статті 13(2) цього Регламенту.
5. У випадку м'ясних продуктів, м'ясних напівфабрикатів та рибних продуктів з добавками білків включно з гідролізованими білками різного тваринного походження, назва харчового продукту має вказувати на наявність у ньому таких білків та їхнє походження.
6. У випадку м'ясних продуктів та м'ясних напівфабрикатів у формі окісту, порізаного та порційного м'яса чи туш, назва харчового продукту має вказувати на наявність доданої води, якщо додана вода перевищує 5% маси готового продукту. Таке ж правило застосовується до рибних продуктів і готових рибних продуктів у формі окісту, шматків, порцій, філе або цілої риби.
7. На м'ясні продукти, м'ясні напівфабрикати та рибні продукти, які можуть справляти враження, буцімто вони є цілим шматком м'яса чи риби, але насправді складаються з різних шматків, поєднаних іншими інгредієнтами включно з харчовими добавками та харчовими ферментами або в інший спосіб, має бути нанесений такий напис:

болгарською мовою : "формовано месо" and "формована риба";

іспанською мовою : "combinado de piezas de carne" and "combinado de piezas de pescado";

чеською мовою : "ze spojovaných kousků masa" and "ze spojovaných kousků rybího masa";

данською мовою : "Sammensat af stykker af kød" and "Sammensat af stykker af fisk";

⁽¹⁾ ОВ L 66, 13.3.1999, С. 16

німецькою мовою :	"aus Fleischstücken zusammengefügt" and "aus Fischstücken zusammengefügt";
естонською мовою :	"liidetud liha" and "liidetud kala";
грецькою мовою :	"μορφολογημένο κρέας" and "μορφολογημένο ψάρι";
англійською мовою :	"formed meat" and "formed fish" ("складається з частин м'яса" і ("складається з частин риби");
французькою мовою :	"viande reconstituée" and "poisson reconstitué";
ірландською мовою :	"píosai feola ceangailte" and "píosai éisc ceangailte";
італійською мовою :	"carne ricomposta" and "pesce ricomposto";
латвійською мовою :	"formēta gaļa" and "formēta zivs";
литовською мовою :	"sudarytas (-a) iš mėsos gabalų" and "sudarytas (-a) iš žuvis gabalų";
угорською мовою :	"darabokból újraformázott hús" and "darabokból újraformázott hal";
мальтійською мовою :	"laħam rikostitwit" and "hut rikostitwit";
голландською мовою :	"samengesteld uit stukjes vlees" and "samengesteld uit stukjes vis";
польською мовою :	"z połączonych kawałków mięsa" and "z połączonych kawałków ryby";
португальською мовою :	"carne reconstituída" and "peixe reconstituído";
румунською мовою :	"carne formată" and "carne de pește formată";
словацькою мовою :	"spájané alebo formované mäso" and "spájané alebo formované ryby";
словенською мовою :	"sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso" and "sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe";
фінською мовою :	"paloista yhdistetty liha" and "paloista yhdistetty kala";
шведською мовою :	"sammanfogade bitar av kött" and "sammanfogade bitar av fisk".

ЧАСТИНА В. СПЕЦІАЛЬНІ ВИМОГИ ДО МАРКУВАННЯ "М'ЯСНОГО ФАРШУ"

1. Критерії складу, що перевіряються на основі середньоденних значень:

	Вміст жиру	Співвідношення вмісту колагену до вмісту тваринних білків ¹⁾
— пісне рублене м'ясо	≤ 7 %	≤ 12 %
— чиста рублена яловичина	≤ 20 %	≤ 15 %
— рублене м'ясо, що містить свинину	≤ 30 %	≤ 18 %
— рублене м'ясо інших тварин	≤ 25 %	≤ 15 %

2. На додачу до задоволення вимог, встановлених Главою IV Розділу V Додатку III до Регламенту (ЄС) № 853/2004, на етикетках має розміщуватися також така інформація:

- "Частка вмісту жиру не більше ...",

¹⁾ Співвідношення між вмістом колагену і вмістом тваринного білку виражається як відсотковий вміст колагену у тваринному білку. Вміст колагену означає вміст гідроксипроліну, помножений на 8.

- "Співвідношення колаген / тваринні білки не більше ..."
3. Держави-члени мають право дозволяти розмішувати на своїх національних ринках рублене м'ясо, яке не задовольняє критерії, встановлені пунктом 1 цієї частини, під національною позначкою, яка не може бути сплутана з позначками, передбаченими статтею 5(1) Регламенту (ЄС) № 853/2004.

ЧАСТИНА С. СПЕЦІАЛЬНІ ВИМОГИ ДО МАРКУВАННЯ ОБОЛОНОК КОВБАС І СОСІСОК

У разі використання у ковбасах і сосисках неїстівних оболонкок, надання інформації про цей факт є обов'язковим.

ДОДАТОК VII

ЗАЗНАЧЕННЯ І ПОЗНАЧЕННЯ ІНГРЕДІЄНТІВ

ЧАСТИНА А. ОСОБЛИВІ ПОЛОЖЕННЯ СТОСОВНО ЗАЗНАЧЕННЯ ІНГРЕДІЄНТІВ ЗА ВАГОЮ У СПАДАЮЧОМУ ПОРЯДКУ

Категорія інгредієнта	Положення стосовно зазначення інгредієнта за вагою
1. Додана вода і летючі продукти	Перелічуються впорядкованими за вагою в готовому продукті. Кількість доданої води як інгредієнта у харчовому продукті розраховується як різниця загальної ваги готового продукту та загальної ваги інших використаних інгредієнтів. Не вимагається врахування доданої води, якщо її вага не перевищує 5% ваги готового продукту. Таке відхилення не допускається для м'яса, м'ясних напівфабрикатів, неперероблених рибних продуктів і неперероблених двостулкових моллюсків
2. Інгредієнти, що використовуються у концентрованій чи зневодненій формі та відновлені в ході виробництва	Можуть перелічуватися впорядкованими за вагою, визначеною перед їх концентрацією або зневодненням
3. Інгредієнти, що використовуються в концентрованих або зневоднених харчових продуктах, які призначені для відновлення шляхом додавання води	Можуть перелічуватися впорядкованими за частками у відновленому продукті за умови, що перелік інгредієнтів супроводжується такими виразами як «інгредієнти відновленого продукту» або «інгредієнти готового до використання продукту»
4. Фрукти, овочі або гриби, жодні з яких істотно не переважають за ваговим вмістом, що використовуються у співвідношеннях, які з великою ймовірністю можуть змінюватися, у сумішах як інгредієнти харчового продукту	Можуть групуватися разом у переліку інгредієнтів під позначкою «фрукти», «овочі» або «гриби», після якої розміщується фраза «у змінних пропорціях», після якої одразу вміщується перелік присутніх фруктів, овочів або грибів. У таких випадках суміш включається в перелік інгредієнтів відповідно до статті 18(1) на основі сукупної ваги присутніх фруктів, овочів або грибів
5. Суміші прянощів або трав, жодна з яких істотно не переважає за вагою	Можуть перелічуватися в різному порядку за умови, що перелік інгредієнтів супроводжується виразом на кшталт «у змінній пропорції»
6. Інгредієнти, частка яких у готовому продукті становить менше 2%	Можуть перелічуватися в різному порядку після інших інгредієнтів
7. Інгредієнти, що є аналогічними або взаємно замінними, які з великою ймовірністю можуть використовуватися у виробництві або приготуванні харчового продукту без зміни його складу, природи та цінності з точки зору споживача, та якщо їхня частка у готовому продукті становить менше 2%	Перелік інгредієнтів може посилаватися на них за допомогою фрази «містить та/або ...», якщо йдеться про не більше двох таких інгредієнтів у готовому продукті. Це положення не поширюється на харчові добавки або інгредієнти, перелічені в частині С цього Додатку, а також на речовини або продукти, перелічені в Додатку II як такі, що спричиняють алергію або непереносимість
8. Рафіновані олії рослинного походження	Можуть групуватися разом у переліку інгредієнтів під позначкою «рослинні олії», одразу після якої вміщується перелік рослин походження, після якого може додаватися фраза «у змінних пропорціях». У разі групування рослинні олії включаються у перелік інгредієнтів відповідно до статті 18(1) на основі сукупної ваги присутніх рослинних олій. Зазначення гідрогенізованої олії має супроводжуватися виразом «повністю гідрогенізована» або «частково гідрогенізована» залежно від випадку

Категорія інгредієнта	Положення стосовно зазначення інгредієнта за вагою
9. Рафіновані жири рослинного походження	Можуть групуватися разом у переліку інгредієнтів під позначкою «рослинні жири», одразу після якої вміщується перелік рослин походження, після якого може додаватися фраза «у змінних пропорціях». У разі групування рослинні жири включаються в перелік інгредієнтів відповідно до статті 18(1), на основі сукупної ваги присутніх рослинних жирів. Зазначення гідрогенізованого жиру має супроводжуватися виразом «повністю гідрогенізований» або «частково гідрогенізований» залежно від випадку

ЧАСТИНА В. ПОЗНАЧЕННЯ ПЕВНИХ ІНГРЕДІЄНТІВ НАЗВОЮ КАТЕГОРІЇ ЗАМІСТЬ НАЗВИ ІНГРЕДІЄНТА

Не обмежуючи дію статті 21, інгредієнти, які належать до однієї з перелічених нижче категорій харчових продуктів, і які є складовими іншого харчового продукту, можуть зазначатися з використанням назв тієї категорії, а не власне своєї назви.

Визначення категорії харчових продуктів	Визначення
1. Рафіновані олії тваринного походження	"Олія", разом з або прикметником "тваринна", або зазначенням тварини походження. Зазначення гідрогенізованої олії має супроводжуватися виразом "повністю гідрогенізована" або "частково гідрогенізована" залежно від випадку
2. Рафіновані жири тваринного походження	"Жир", разом з або прикметником "тваринний", або зазначенням тварини походження. Зазначення гідрогенізованого жиру має супроводжуватися виразом "повністю гідрогенізований" або "частково гідрогенізований" залежно від випадку
3. Суміші борошна, одержані з двох чи більше зернових культур	"Борошно", разом з переліком зернових культур, за яких воно було вироблено, за вагою у спадаючому порядку
4. Крохмалі та крохмалі, модифіковані фізичними засобами або ферментами	"Крохмаль"
5. Риба всіх порід, якщо риба є інгредієнтом іншого харчового продукту, та за умови, що назва та подання такого харчового продукту не посилається на певну породу риби	"Риба"
6. Сир усіх сортів, якщо сир або суміш сирів є інгредієнтом іншого харчового продукту, та за умови, що назва та подання такого харчового продукту не посилається на певний сорт сиру	"Сир"
7. Всі прянощі, ваговий вміст яких у харчовому продукті не перевищує 2%	"Прянощі" або "суміш прянощів"
8. Всі трави або частини трав, ваговий вміст яких у харчовому продукті не перевищує 2%	"Трави" або "суміш трав"
9. Каучук усіх видів, що використовується для виробництва жувальної основи для жувальної гумки	"Жувальна основа"
10. Всі види печених злакових продуктів, покритих хлібною крихтою	"крихти" або "сухарі" залежно від випадку
11. Всі види цукрози	"Цукор"
12. Безводна декстроза або дектрози моногідрат	"Декстроза"
13. Крохмальна патока або безводна крохмальна патока	"Крохмальна патока"

Визначення категорії харчових продуктів	Визначення												
14. Всі типи молочних білків (казеїни, та сироваточні білки) та їх суміші	"Молочні білки"												
15. Масло какао, віджате за допомогою пресу, шнеку або рафіноване масло какао	"Масло какао"												
16. Усі види вина, встановлені Додатком ХІВ до Регламенту (ЄС) № 1234/2007 ⁽¹⁾	"Вино"												
17. Скелетні м'язи ⁽²⁾ савців та птахів, придатні для споживання людиною разом з натурально включеними сполучними тканинами, у яких загальний вміст жиру та сполучної тканини не перевищує значень, показаних нижче, та м'ясо містить інгредієнти інших харчових продуктів. Максимальний вміст жиру та сполучної тканини для інгредієнтів, які визначаються терміном "...м'ясо": <table border="1" data-bbox="162 682 803 1234"> <thead> <tr> <th data-bbox="162 682 373 814">Види</th> <th data-bbox="373 682 584 814">Вміст жиру</th> <th data-bbox="584 682 803 814">Співвідношення колаген / тваринні білки⁽¹⁾</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="162 814 373 1102">- М'ясо ссавців (крім кролів та свиней) та суміші м'яса різних м'яса різних тварин, в яких переважає м'ясо ссавців,</td> <td data-bbox="373 814 584 1102">25 %</td> <td data-bbox="584 814 803 1102">25 %</td> </tr> <tr> <td data-bbox="162 1102 373 1186">- М'ясо свиней,</td> <td data-bbox="373 1102 584 1186">30 %</td> <td data-bbox="584 1102 803 1186">25 %</td> </tr> <tr> <td data-bbox="162 1186 373 1234">- М'ясо птиці та кроликів,</td> <td data-bbox="373 1186 584 1234">15 %</td> <td data-bbox="584 1186 803 1234">10 %</td> </tr> </tbody> </table> (1) Співвідношення між вмістом колагену та вмістом тваринного білку виражається як частка вмісту колагену в тваринному білку. Вміст колагену означає вміст гідроксипроліну, помножений на 8. Якщо максимальні обмеження перевищено, але при цьому задоволено всі інші критерії визначення «м'яса», вміст «м'яса ...» має бути відповідно скоригований у бік зменшення, а в переліку інгредієнтів має згадуватися, на додачу до терміну «м'ясо ...», наявність жиру та/або з'єднувальних тканин. Під це визначення не підпадають продукти, які підпадають під визначення «механічно відділене м'ясо».	Види	Вміст жиру	Співвідношення колаген / тваринні білки ⁽¹⁾	- М'ясо ссавців (крім кролів та свиней) та суміші м'яса різних м'яса різних тварин, в яких переважає м'ясо ссавців,	25 %	25 %	- М'ясо свиней,	30 %	25 %	- М'ясо птиці та кроликів,	15 %	10 %	"м'ясо ..." та назви видів тварин ⁽³⁾ походження цього м'яса
Види	Вміст жиру	Співвідношення колаген / тваринні білки ⁽¹⁾											
- М'ясо ссавців (крім кролів та свиней) та суміші м'яса різних м'яса різних тварин, в яких переважає м'ясо ссавців,	25 %	25 %											
- М'ясо свиней,	30 %	25 %											
- М'ясо птиці та кроликів,	15 %	10 %											
18. Всі типи продуктів, що підпадають під визначення «механічно відділене м'ясо»	"Механічно відділене м'ясо" та назви видів тварин ⁽³⁾ походження цього м'яса												

⁽¹⁾ Регламент Ради (ЄС) No 1234/2007 від 22 жовтня 2007 року, яким створюється спільна організація сільськогосподарських ринків, і який містить спеціальні положення про певні види сільськогосподарської продукції (Єдиний Регламент СМО) (ОВ L 299, 16.11.2007, С. 1)

⁽²⁾ Діафрагма та жувальні м'язи є частиною скелетних м'язів, у той час як серце, язик та м'язи голови (крім жувальних м'язів), м'язи зап'ястя, передплесно та хвіст виключаються з розгляду

⁽³⁾ У разі нанесення цієї інформації на етикетку англійською мовою дане найменування може бути замінене зальною назвою інгредієнта для даних видів тварин

ЧАСТИНА С. ЗАЗНАЧЕННЯ ПЕВНИХ ІНГРЕДІЄНТІВ НАЗВОЮ КАТЕГОРІЇ, ДО ЯКОЇ ВОНИ НАЛЕЖАТЬ, ОДРАЗУ ПІСЛЯ ЯКОЇ ВКАЗУЄТЬСЯ ЇХ НАЗВА АБО КОД Е

Не обмежуючи дію положень статті 21, харчові добавки і харчові ферменти, які не вказані в пункті (b) статті 20 і належать до однієї з категорій, перелічених у цій частині, мають зазначатися назвою даної категорії, одразу після якої вказується назва харчової добавки/ферменту і, за необхідності, її код Е. Якщо інгредієнт належить до більш, ніж однієї категорії, вказується та категорія, яка пов'язана з основною інгредієнта у даному харчовому продукті.

Кислота	Піноутворювачі
Регулятор кислотності	Гелеутворювач
Речовина, що запобігає злежуванню та грудкуванню	Речовина для глазурування
Піногасник	Зволожувач
Антиоксидант	Модифікований крохмаль ¹
Наповнювач	Консервант
Фарбник	Газ-пропелент
Емульгатор	Розпушувач
Сіль-емульгатор ²	Секвестрант
Ущільнювач	Стабілізатор
Підсилювач смаку і запаху	Підсолоджувач
Речовина для обробки борошна	Згущувач

ЧАСТИНА D. ЗАЗНАЧЕННЯ АРОМАТИЗАТОРІВ У ПЕРЕЛІКУ ІНГРЕДІЄНТІВ

- Ароматизатори зазначаються за допомогою одного з таких термінів:
 - "ароматизатор(и)" або конкретною назвою чи описом, якщо ароматизуючий компонент містить ароматизатори, визначені в пунктах (b), (c), (d), (e), (f), (g), (h) статті 3(2) Регламенту (ЄС) № 1334/2008,
 - "копильний(-і) ароматизатор(и)" або "копильний(-і) ароматизатор(и), вироблений(-і) з харчового(-их) продукту(-ів) або категорії або джерел(а) харчових продуктів" (наприклад, "копильний ароматизатор, виготовлений з берези"), якщо ароматизуючий компонент містить ароматизатори, визначені в пункті (f) статті 3(2) Регламенту (ЄС) № 1334/2008 і надає харчовому продукту аромат копченості.
- Термін "природний" для опису ароматизаторів застосовується відповідно положень статті 16 Регламенту (ЄС) № 1334/2008.
- Хінін та/або кофеїн, що використовуються як ароматизатори у виробництві чи приготуванні харчових продуктів мають згадуватися у переліку інгредієнтів одразу після терміну "ароматизатор(и)".

ЧАСТИНА E. ЗАЗНАЧЕННЯ СКЛАДНИХ ІНГРЕДІЄНТІВ

- Складні інгредієнти можуть включатися в перелік інгредієнтів під своїм власним – встановленим законом або загально прийнятим – найменуванням, одразу після якого вказується вага складного інгредієнта та перелік його окремих інгредієнтів.
- Не обмежуючи дію статті 21, зазначення переліку інгредієнтів складних інгредієнтів не є обов'язковим у таких випадках:
 - склад складного інгредієнта визначено чинним законодавством ЄС, якщо вміст цього складного інгредієнта у готовому продукті є меншим за 2%; дія цього положення, однак, не поширюється на харчові добавки відповідно до пунктів (a) – (d) статті 20;
 - складний інгредієнт є сумішшю прянощів та/або трав, вміст яких у готовому продукті є меншим за 2%, за винятком харчових добавок відповідно до пунктів (a) – (d) статті 20;
 - складний інгредієнт є харчовим продуктом, для якого зазначення переліку інгредієнтів не вимагається законодавством ЄС.

⁽¹⁾ Зазначення назви або коду Е не вимагається

⁽²⁾ Лише для плавлених сирів і продуктів, вироблених на основі плавлених сирів

ДОДАТОК VIII

ЗАЗНАЧЕННЯ КІЛЬКІСНОГО ВМІСТУ ІНГРЕДІЄНТІВ

1. Зазначення кількісного вмісту не вимагається:
 - (a) стосовно інгредієнта або категорії інгредієнтів:
 - (i) чиста вага яких після висушування зазначається відповідно до пункту 5 Додатку IX;
 - (ii) кількісний вміст яких вже має бути зазначений на етикетці на виконання вимог інших актів законодавства ЄС;
 - (iii) які використовуються у малих кількостях з метою ароматизації; або
 - (iv) які, хоча й згадуються у назві продукту, не впливають на вибір споживача у країні реалізації продукту, тому що коливання кількісного вмісту інгредієнта або категорії інгредієнтів не є істотними для того, щоб охарактеризувати харчовий продукт чи відрізнити його від інших аналогічних продуктів;
 - (b) коли законодавство ЄС встановлює точний кількісний вміст інгредієнта або категорії інгредієнтів без обумовлення його зазначення на етикетках або
 - (c) у випадках, встановлених у пунктах 4, 5 Додатку VII.
2. Дія пунктів (a), (b) статті 22(1) не поширюється на такі випадки:
 - (a) будь-який інгредієнт або категорія інгредієнтів підпадає під визначення словосполучення «з підсолоджувачем(-ами)» або «з цукром(-ами) та підсолоджувачем(-ами)», якщо воно супроводжує назву харчового продукту згідно з Додатком III; або
 - (b) будь-які добавки вітамінів та мікроелементів, якщо розміщення на етикетці інформації про їх поживні властивості є обов'язковим.
3. Інформація про кількісний вміст інгредієнта або категорії інгредієнта:
 - (a) виражається як відсоткова частка, що відповідає кількісному вмісту інгредієнта або інгредієнтів станом на час його/їх використання;
 - (b) зазначається у або одразу після назви харчового продукту або в переліку інгредієнтів.
4. Відхилення від вимог пункту 3 допускаються в таких випадках:
 - (a) якщо харчові продукти втрачають вологу в ході теплової обробки чи інших видів обробки, кількісний вміст виражається як відсоткова частка, що відповідає вмісту даних інгредієнтів у готовому продукті, якщо тільки ця кількість або сукупна кількість усіх інгредієнтів, зазначених на етикетці, не перевищує 100%; у такому разі їх кількість вказується на основі ваги інгредієнтів, що використовуються для вироблення 100 г. готового продукту;
 - (b) кількість летючих інгредієнтів вказується як їх вагова частка у готовому продукті;
 - (c) кількість інгредієнтів, що використовуються у концентрованій або зневодненій формі і відновлюються у процесі виробництва, може вказуватися як їх вагові частки напередодні приведення їх у концентрований чи зневоднений стан;
 - (d) якщо концентровані чи зневоднені харчові продукти відновлюються перед споживанням шляхом додавання води, кількісний вміст інгредієнтів може вказуватися як їх вагові частки у відновленому продукті.

ДОДАТОК IX

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЧИСТУ КІЛЬКІСТЬ

1. Інформація про чисту кількість є обов'язковою для таких харчових продуктів:
 - (а) харчові продукти, які характеризуються значними втратами об'єму і маси, та які продаються поштучно або за вагою у присутності покупця;
 - (б) харчові продукти, чиста кількість яких є меншою за 5 г чи 5 мл; дія цього пункту, однак, не поширюється на прянощі та трави;
 - (с) продукти харчування, які зазвичай продаються поштучно, за умови, що кількість одиниць товару є добре видимою і легко піддається рахуванню ззовні або, якщо таке рахування є ускладненим, вказана на етикетці.
2. Якщо законодавство ЄС вимагає зазначення певного типу кількості (як-от: номінальна кількість, мінімальна кількість, середня кількість), але інформація про тип кількості відсутня, наявна кількість вважається чистою кількістю для цілей даного Регламенту.
3. Якщо попередньо упакована одиниця харчового продукту складається з двох або більше попередньо упакованих одиниць, що містять однакову кількість одного й того ж продукту, чиста кількість вказується як чиста кількість кожної окремо упакованої одиниці; при цьому вказується також кількість таких упакованих одиниць товару. Зазначення цієї інформації, однак, не є обов'язковим, якщо кількість окремо упакованих одиниць товару є добре видимою, і вони легко піддаються рахуванню ззовні, і якщо ззовні добре видно щонайменше один напис про чисту кількість продукту в кожній окремо упакованій одиниці продукту.
4. Якщо попередньо упакована одиниця харчового продукту складається з двох або більше попередньо упакованих одиниць, які не вважаються одиницями продажу, чиста кількість зазначається як сукупна чиста кількість і кількість окремо упакованих одиниць продукту.
5. Якщо твердий продукт харчування подається у рідкому середовищі, вказується також чиста вага продукту без рідкого середовища. Якщо харчовий продукт глазурований, чиста вага продукту не повинна включати вагу глазури.
Для цілей даного пункту «рідке середовище» означає такі продукти та, можливо їх суміші, в яких, якщо вони заморожені або швидко заморожені, вода є просто додатком до істотних елементів продукту і тому не є вирішальним чинником прийняття рішення про купівлю продукту: вода, водні розчини солі, розсіл, водні розчини харчових кислот, оцет, водні розчини цукру, водні розчини інших підсолоджуючих речовин, фруктові або овочеві соки – для плодоовочевої продукції.

ДОДАТОК X

ДАТА ЗАВЕРШЕННЯ МІНІМАЛЬНОГО СТРОКУ ЗБЕРІГАННЯ, ДАТА «ВЖИТИ ДО», ДАТА ЗАМОРОЖУВАННЯ

1. Дата завершення мінімального строку зберігання вказується таким чином:

(a) Даті передує фраза:

- "Найкраще вжити до ...", якщо дата вказує на конкретний день,
- "Найкраще вжити до завершення ..." в інших випадках,

(b) Фраза, про яку йдеться в пункті (a), супроводжується:

- власне датою або
- посиланням на місце, де дата вказується на етикетці.

За необхідності, після цієї інформації подається опис умов зберігання, яких необхідно дотримуватися, якщо споживач має намір зберігати продукт до кінця встановленого строку зберігання;

(c) Дата складається з дня, місяця та, можливо, року у зазначеному порядку і в незашифрованій формі.

Водночас:

- якщо харчовий продукт зберігається не більше 3 місяців, у даті достатньо вказати день і місяць;
- якщо харчовий продукт зберігається більше 3 місяців, але менше 18 місяців, у даті достатньо вказати місяць і рік;
- якщо харчовий продукт зберігається понад 18 місяців, у даті достатньо вказати рік;

(d) З врахуванням положень законодавства ЄС, якими встановлюються інші варіанти зазначення дати, зазначення дати завершення мінімального строку зберігання не вимагається для таких харчових продуктів:

- свіжі фрукти й овочі включно з картоплею, які не очищені від шкіри, не порізані, і не оброблені іншим аналогічним чином; при цьому даний виняток не поширюється на пророщене насіння та інші аналогічні продукти, наприклад, паростки бобових;
- вина, лікерні вина, ігристі вина, ароматизовані вина та інші аналогічні продукти, вироблені з фруктів (не з винограду), напої, що підпадають під код CN 220600, вироблені з винограду та виноградного суслу;
- напої, що містять 10 і більше відсоткових об'ємних часток спирту;
- випічка та печиво, які зазвичай споживаються протягом 24 годин з моменту випікання;
- оцет;
- харчова сіль;
- цукор у твердому стані;
- кондитерські вироби, які складаються практично виключно з ароматизованих та/або підфарбованих цукрів;
- жувальна гумка та інші аналогічні продукти для жування.

2. Дата «вжити до» зазначається таким чином:

(a) даті передує фраза «вжити до ...»;

(b) Фраза, про яку йдеться в пункті (a), супроводжується:

- власне датою або
- посиланням на дату, вказану на етикетці.

Після цієї інформації подається опис умов зберігання, яких необхідно дотримуватися;

- (c) Дата складається з дня, місяця та, можливо, року у зазначеному порядку і в незашифрованій формі;
- (d) Дата "вжити до" зазначається на кожній окремо упакованій порції.

3. Дата заморожування або дата першого заморожування, про яку йдеться в пункті 6 Додатку III, зазначається таким чином:

- (a) їй передують фрази «заморожено ...»;
- (b) Фраза, про яку йдеться в пункті (a), супроводжується:
 - власне датою або
 - посиланням на місце, де дата вказується на етикетці.

- (c) Дата складається з дня, місяця та, можливо, року у зазначеному порядку і в незашифрованій формі.

*ДОДАТОК XI***ВИДИ М'ЯСА, ДЛЯ ЯКИХ ЗАЗНАЧЕННЯ КРАЇНИ ТА МІСЦЯ ПОХОДЖЕННЯ Є ОБОВ'ЯЗКОВИМ**

Коди CN (Комбінована номенклатура 2010)	Опис
0203	М'ясо свиней, свіже, охолоджене або заморожене
0204	М'ясо овець або кіз, свіже, охолоджене або заморожене
Ex0207	М'ясо птиці під заголовком 0105, свіже, охолоджене або заморожене

ДОДАТОК XII

АЛКОГОЛЬНА МІЦНІСТЬ

Фактична об'ємна алкогольна міцність напоїв, які містять понад 1,2% об'ємних часток спирту, зазначається числом з не більш, ніж однією цифрою після десяткової коми, після якого розміщується символ «% об.»; йому може передувати слово «спирт».

Алкогольна міцність визначається при температурі 20°C.

Допуски на зазначення об'ємної алкогольної міцності в абсолютному вимірі вказані у поданій нижче таблиці. Вони застосовуються не обмежуючи дії допусків, що походять з інших методів аналізу для визначення алкогольної міцності.

Опис напою	Допуски на зазначення алкогольної міцності
1. Пиво, що підпадає під код CN 220300, алкогольна міцність якого не перевищує 5,5 % об.; негазовані/неігристі напої, що підпадають під код CN 220600, вироблені з винограду	0,5 % об.
2. Пиво, алкогольна міцність якого перевищує 5,5 % об.; газовані/ігристі напої, що підпадають під код CN 220600, вироблені з винограду, сидр, грушевий сидр, фруктові вина та інші аналогічні напої, виготовлені з фруктів (не з винограду), як ігристі, так і напівігристі; медовуха	1 % об.
3. Напої, що містять мочені фрукти або частини рослин	1,5 % об.
4. Будь-які напої, що містять понад 1,5%-х об'ємних часток спирту	0,3 % об.

ДОДАТОК XIII

РЕКОМЕНДОВАНІ НОРМИ СПОЖИВАННЯ З ЇЖЕЮ

ЧАСТИНА А. РЕКОМЕНДОВАНІ НОРМИ СПОЖИВАННЯ З ЇЖЕЮ ДЛЯ ВІТАМІНІВ І МІКРОЕЛЕМЕНТІВ (ДЛЯ ДОРΟΣЛИХ)

1. Вітаміни та мікроелементи, інформація про які може повідомлятися, та рекомендовані норми їх споживання з їжею

Вітамін А (мкг)	800	Хлориди (мг)	800
Вітамін D (мкг)	5	Кальцій (мг)	800
Вітамін Е (мг)	12	Фосфор (мг)	700
Вітамін К (мкг)	75	Магній (мг)	375
Вітамін С (мг)	80	Залізо (мг)	14
Тіамін (мг)	1,1	Цинк (мг)	10
Рибофлавін (мг)	1,4	Мідь (мг)	1
Нікотинова кислота (мг)	16	Марганець (мг)	2
Вітамін В6 (мг)	1,4	Фториди (мг)	3,5
Фолієва кислота (мкг)	200	Селен (мкг)	55
Вітамін В12 (мкг)	2,5	Хром (мкг)	40
Біотин (мкг)	50	Молібден (мкг)	50
Пантотенова кислота (мг)	6	Йод (мкг)	150
Калій (мг)	2000		

2. Значний вміст вітамінів та мікроелементів

При визначення того, що вважати значним вмістом, зазвичай слід керуватися такими величинами:

- 15 % норм рекомендованого споживання з їжею, вказаних в пункті 1, у 100 г чи 100 мл, якщо йдеться про харчові продукти, що не є напоями;
- 7,5 % норм рекомендованого споживання з їжею, вказаних в пункті 1, у 100 мл, якщо йдеться про напої;
- 15 % норм рекомендованого споживання з їжею, вказаних в пункті 1 у порції, якщо упаковка містить одну порцію.

ЧАСТИНА В. РЕКОМЕНДОВАНІ НОРМИ СПОЖИВАННЯ З ТОЧКИ ЗОРУ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЦІННОСТІ ТА ОКРЕМІ ПОЖИВНІ РЕЧОВИНИ (НЕ ВІТАМІНИ І НЕ МІНЕРАЛИ) (ДЛЯ ДОРΟΣЛИХ)

Енергетична цінність або поживна речовина	Норма рекомендованого споживання з їжею
Енергетична цінність	8400 кДж / 2000 ккал
Жири загалом	70 г
Насичені жири	20 г
Вуглеводи	260 г
Цукри	90 г
Білки	50 г
Сіль	6 г

ДОДАТОК XIV

ПЕРЕВІДНІ КОЕФІЦІЄНТИ

ПЕРЕВІДНІ КОЕФІЦІЄНТИ ДЛЯ РОЗРАХУНКУ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЦІННОСТІ

Показники енергетичної цінності, що зазначаються на етикетках харчових продуктів, розраховуються з використанням таких перевідних коефіцієнтів:

— Вуглеводи (за винятком поліолів),	17 кДж/г — 4 ккал/г
— Поліоли,	10 кДж/г — 2,4 ккал/г
— Білки,	17 кДж/г — 4 ккал/г
— Жири,	37 кДж/г — 9 ккал/г
— Ацил три-гліцерид,	25 кДж/г — 6 ккал/г
— Спирт (етиловий спирт),	29 кДж/г — 7 ккал/г
— Органічні кислоти,	13 кДж/г — 3 ккал/г
— Клітковина,	8 кДж/г — 2 ккал/г
— Еритритол,	0 кДж/г — 0 ккал/г

ДОДАТОК XV

ВИРАЖЕННЯ І ПРЕДСТАВЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПОЖИВНІ ВЛАСТИВОСТІ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

Для подання інформації про поживні властивості харчових продуктів використовуються такі одиниці виміру як кілоджоулі (кДж) та кілокалорії (ккал) для показників енергетичної цінності, грами (г), міліграми (мг), мікрограми (мкг) для показників маси/ваги, як зазначено нижче:

Енергетична цінність	кДж/ккал
Жири	г
з яких	
— насичені жири,	г
— моно ненасичені жири,	г
— полі ненасичені жири,	г
Вуглеводи	г
з яких	
— цукри,	г
— поліоли,	г
— крохмаль,	г
Клітковина	г
Білки	г
Сіль	г
Вітаміни та мікроелементи	одиниці виміру, встановлені пунктом 1 частини А Додатку XIII